

TØNSBERG TINGRETT

DOM

Avsagt: 23.10.2017 i Tønsberg tingrett, Tønsberg

Saksnr.: 17-027564TVI-TONS

Dommer: Sorenskriver Dag Carlstedt

Saken gjelder: Advokatansvar og krav om erstatning

Gro Ødegård

Advokat Anna Therese Flatmo

mot

Bjørn Nærum
AIG Europe Ltd NUF

Advokat Rune Tveit
Advokat Rune Tveit

Det ble avsagt slik

D O M :

I:

Saken gjelder profesjonsansvar for advokat.

II. Sakens bakgrunn:

Gro Ødegård var en del år ansatt i 50 prosent stilling som regnskapsmedarbeider i selskapet Stathelle Marina Drift AS, som indirekte er eiet av Tony Bakos. Han er også daglig leder i selskapet. Gro Ødegård var samtidig 50 prosent uføretrygdet på grunn av lumbago og urinveislidelse. Hun er utdannet regnskapsfører fra Bedriftsøkonomisk institutt – BI.

Ifølge Gro Ødegård hadde hun og Tony Bakos ved enkelte anledninger også seksuell kontakt, men at dette ble avsluttet i 2012. Tony Bakos samboer fikk kjennskap til dette. Selv om forholdet bare i liten grad er klarlagt for retten er det videre på det rene at det i alle fall i 2012 utviklet seg til store samarbeidsvansker mellom Gro Ødegård og Tony Bakos. Hun har i retten forklart at årsaken til dette var at hun hadde avslørt forskjellige økonomiske misligheter i selskapet, som hun tok opp med Tony Bakos uten at hun fikk den respons hun forventet. Slike forhold er ikke på noen måte dokumentert for retten.

Videre innga etter hva retten forstår Tony Bakos i 2012 tilsynelatende to anmeldelser til daværende Telemark politidistrikt om forhold som av politiet ble rubrisert som «skremmende/plagsom/hensynløs adferd». Retten har bare sett hoveddokumentlistene i (blant annet) disse saker, og partene oppfattes slik at de er enige om at disse anmeldelser i alle fall omfatter diverse SMS-meldinger som var sendt Tony Bakos, og som han reagerte på. Videre forstår retten partene slik at anmeldelsene ikke navnga noen eventuell mistenkt. Det fremgår imidlertid av hoveddokumentliste i saken at Gro Ødegård tidlig var inne i bildet og at hun senest ved ransaking 6.februar 2013 de facto ble siktet i saken, jf straffeprosessloven § 82 første ledd og det nedenfor gjennomgatte.

Gro Ødegård ble av sin fastlege Janne Kristin Aase Hansen 25.januar 2013 fullt ut sykemeldt fra sin stilling med virkning fra 24.januar 2013 til og med 1.februar 2013. Årsaken til sykemeldingen var i sykemeldingen angitt å være lumbago. Sykemeldingen ble senere flere ganger utvidet med samme diagnose frem til 15.mars 2013. Ved sykemelding 15.mars 2013 og senere ble diagnosen angitt til lumbago og «Depresjon mild». Gro Ødegård var med disse diagnoser fullt sykemeldt frem til 2.juli 2013, fra hvilket tidspunkt sykemeldingen ble avtrappet gradvis ned til null høsten 2013.

Tony Bakås sendte 5.februar 2013 slik e-post til Gro Ødegård:

«Hei Gro

Trenger passord til Mamut, siden du har endret det etter at du ga det til Geir.

Tony»

«Mamut» er det regnskapssystem Stathelle Marina Drift AS benyttet og det var nødvendig å ha passord for å komme inn i systemet. Gro Ødegård har forklart – og det er ikke uenighet om dette – at det var bare hun som hadde passordet til dette system, og at hun ga dette til selskapets revisor, som har fornavn Geir, da hun ble sykemeldt. Hun har videre forklart at hun etter dette endret passordet. Årsake til dette har hun angitt var at hun ville hindre at noen skulle endre regnskapet, og på den måte skjule den økonomiske kriminalitet hun mente var begått i selskapet.

Gro Ødegård besvarte samme kveld den nevnte e-post slik:

«Hei

Jeg har endret passord slik at jeg kan sikre at regnskapet blir gjort ferdig på en korrekt måte.

Har avtalt tid med Geir i dag at jeg skal gjøre det ferdig når jeg kommer ut fra sykehuset. Jeg kommer til å ringe vedr utsettelse av momsen i morgen p.g.a. sykdom, slik at jeg har kontroll på at ting blir gjort riktig. Jeg står oppført som bedriftens regnskapsfører og det er jeg, inntil jeg sier opp eller blir oppsagt.

Jeg er lei nå Tony av å bli behandlet som dritt av deg, så inntil jeg evt. er oppsagt, så skal jeg påse at regnskapet blir korrekt avsluttet og kontrollert.

Du får opptre akkurat som du synes er korrekt for deg i forhold til meg som menneske og ansatt, men dette regnskapet er mitt inntil du finner en grunn til å si meg opp og det skal jeg avslutte og hvis skal jeg påse at du får kontroll på alle billag i alle firma. Så ikke kødd mere med meg nå, det er det bare du som kommer til å tape på. Jeg har vært lojal mot deg i alle år, men selv for meg er det en grense på hva som er greit å finne seg i. At du driter i at jeg er syk, det får du stå for og forsvare selv, men det finnes visse regler i arbeidslivet og de gjelder faktisk for deg også.

Kom på banen å be om unnskyldning for det du alt har kødda til, så er jeg på jobb og begynner på disse tingene i morgen og hvis ikke må du bare ta det som kommer.

Bare å beklage, men begeret er fullt og jeg er nok ikke så manipulert og hjernevasket som din meldingsvenn eller kanskje du hadde håpet på.

Sender kopi av denne meldingen over til Geir i morgen, slik at han er orientert, hvis jeg ikke innen det har fått en tilbakemelding som er litt mer ydmyk enn de jeg har fått den siste tiden. Jeg gidder ikke å være din sydebukk lenger, så ikke test meg.

Ha en fin kveld.

Mvh

Gro»

Det er på det rene at Gro Ødegård ikke var innlagt på sykehus i denne sammenheng, slik brevet kunne gi inntrykk av.

Deretter skrev Tony Bakos samme kveld slik e-post til Gro Ødegård:

«Hei Gro

Dessverre har det hvert litt mye for oss begge de siste månedene og det er kjempetrist, det hadde vært fint å få tatt en prat med deg i morgen så vi kunne fått ryddet opp i eventuelle misforståelser og dårlig stemning. Det optimale for meg er hvis du kunne hadde tatt en tur ved 12 tiden i morgen, så ser vi om vi kan finne ut av ting.

Mvh

Tony»

Gro Ødegård møtte opp på arbeidsplassen dagen etter. Selv om rekkefølgen ikke er helt avklart for retten, møtte hun der Tony Bakos og to polititjenestemenn. Av de siste ble hun pålagt å gi fra seg en Nokia mobiltelefon hun hadde, hvilket retten har forstått har sammenheng med de ovennevnte anmeldelser, og at politiet ville undersøke om det fantes spor av betydning for etterforskningen på telefonen. I enten forutgående eller etterfølgende møte med Tony Bakås ble Gro Ødegård overlevert en skriftlig avskjed fra sin stilling hos Stathelle Marina Drift AS. Fra avskjedsbrevet hitsettes:

«De avskjediges herved fra Deres stilling i Stathelle Marina Drift AS med øyeblikkelig virkning som følge av straffbare forhold knyttet til ID-tyveri og sjikanerende adferd (brudd på straffelovens § 390 a). Forholdene er anmeldt til Politiet, som har bekreftet at De står bak handlingene.

Drøftelsesmøte er ikke avholdt fordi forholdene er så alvorlige at forholdet under alle omstendigheter må avsluttes umiddelbart, jf arbeidsmiljøloven § 15 – 1.

..... Beslutning om avskjed er fattet ut fra en helhetsvurdering av de foreliggende forhold.

.....»

Etter dette er det i avskjedsbrevet gitt alminnelige opplysninger om at det kunne kreves forhandlinger, frister i så måte, forholdet til å stå i stilling m.v. I tillegg ble det opplyst om frist for å reise søksmål, herunder ble det anført at dersom det bare ville bli krevd erstatning var søksmålsfristen seks måneder fra avskjeden fant sted.

I tillegg ble Gro Ødegård i møtet av Tony Bakos overlevert et skriv, hvorfra hitsettes:

Hei Gro ☺

Vi har hatt en mistanke til deg lenge men har bevist ventet på en bekreftelse fra Politiet, den har vi nå fått.

Jeg vil nå sette opp noen punkter som du bør lese og kunne utenat slik at du ikke trækker over en gang til.

1. Det er skrevet et 6 siders langt brev som inneholder all historikk fra den dagen du ble ansatt i Bakos og Strand Marine frem til i dag, med all den negative atmosfæren og episodene som har vært med deg siden dag 1.

2. Det er brent ut en CD med en rekke negative bilder og film hvor du er hovedpersonen. Å du jeg har de, de ble aldri slettet men lagret på en annen plass.
3. Det er skrevet ut en mengde kopier av tekstmeldinger som er skrevet av deg og fra dine mange kontant kort til mange personer.
4. All denne informasjonen er levert til en Grenlands advokat og en skarp Oslo advokat.
5. Politiet fortsetter med straffesaken og du vil få nærmere kontakt med dem.
6. De aktuelle personer som du har plaget får selvfølgelig også vite hvem som har stått bak grov hets og sjikanering av verste sort, siste mann som var innom spurte om hvem som sto bak var mannen til Lisbeth, ja tenk det nå har han hvert her for første gang.
7. Håper du har fattet poenget her nå og ikke har tungt for det, i så fall er det ditt problem.
8. Hvis det kommer en eneste melding, mail, faks, eller brev fra deg eller andre du instruerer eller skulle noe skje med meg eller min familie av noen som helst art, eller noen som helst negativ trafikk til noen andre du har trakassert eller andre så skjer følgende: Begge advokatene har fått instruks om å sende alt materiale til totalt 17 personer og firmaer, som f.eks Eirin, Remi, Rune, din søster, begge brødrene dine (du har jo to), venner av deg og noen tidligere arbeidsplasser. Mest sannsynlig vil ditt rykte og ettermæle bli ødelagt for all fremtid, og det er vel ikke akkurat deg Eirin og Remi snakker om til barna sine hvis dette kommer ut, men dette skjønner jo du også (kanskje) det vil også bli anmeldt igjen og tatt ut rettsklage med krav om dom og da vil alle detaljer bli lagt frem i retten og den er jo offentlig.
- 9 Da håper jeg du har fattet poenget og jeg avslutter med det samme som du pleier å skrive: HA EN FIN DAG OG KVELD FOR DETTE FORTJENER DU.»

Kort etter dette kontaktet Gro Ødegård politiet om det passerte, og fikk etter hvert kontakt med politiinspektør Odd Skei Kostveit ved Telemark politidistrikt. Han var på dette tidspunkt påtalansvarlig i de saker Tony Bakos hadde anmeldt og var den som besluttet ransaking hos Gro Ødegård. Politiinspektør Kostveit foreslo ifølge Gro Ødegård at hun tok kontakt med advokat Bjørn Nærum. Bjørn Nærum er fast forsvarer ved Nedre Telemark tingrett. Gro Ødegård tok deretter kontakt med advokat Nærum og hadde den første konferanse med han 12.februar 2013.

Samme dag sendte advokat Nærum e-post til politiinspektør Kostveit og meddelte at han forsto at Gro Ødegård var politianmeldt og hadde fått beslaglagt sin mobiltelefon. Han opplyste videre at hun hadde bedt om hans bistand i denne forbindelse, og han ba om oversendelse av sakens politidokumenter. Politiinspektøren videresendte e-posten til Gunn Inger Voja Vale – som retten antar var ansatt i politiet – og ba henne sende kopisak til

advokat Nærum. Det er ikke bestridt at advokat Nærum har fått de etterspurte dokumenter, men det er ikke i politiets hoveddokumentliste angitt noe om slik oversendelse.

Likeså tilskrev advokat Nærum 13.februar 2013 Stathelle Marina Drift AS og gjorde gjeldende at avskjeden var ulovlig og at det ville bli krevd erstatning for forholdet. Det ble krevd forhandlinger i samsvar med arbeidsmiljøloven § 17 – 3.

Slik retten har forstått saken var Gro Ødegård med NAVs samtykke på ferie utenlands fra omkring 1. – til omkring 8.mars 2013.

Det tok noe tid før advokat Nærum fikk svar på henvendelsen til arbeidsgiveren. Tony Bakos sendte imidlertid 8.mars 2013 e-post til advokat Nærum hvor han meddelte at han hadde vært bortreist i flere uker, og derfor ikke hadde sett advokat Nærums brev før mandag 4.mars 2013. Han meddelte samtidig at arbeidsgiverens advokat ville ta kontakt med advokat Nærum for å få avtale om forhandlingsmøte. Ved e-post 12.mars 2013 fra advokat Ole Revhaug til advokat Nærum meddelte førstnevnte at han representerte arbeidsgiveren, og at han skulle ha et møte med Tony Bakos om saken 18.s.m., samt at han deretter ville komme tilbake med forslag til tidspunkter for et forhandlingsmøte.

Ved e-post 19.mars 2013 foreslo advokat Revhaug forhandlingsmøte mandag 25.mars 2013, som dette år var i påskeuken. Advokat Nærum var i utenbys rettssak fra 17 – 21.mars 2013, og meddelte sistnevnte dag til advokat Revhaug at han ikke hadde mulighet til møte 25.mars, men kunne 26.s.m. Det er uklart om det ble avtalt noe møte 26.mars, men ved e-post formiddagen denne dag meddelte advokat Revhaug til advokat Nærum at det foreslåtte møte måtte utgå og at man i stedet fikk ta møtet etter påske. Ved e-post 2.april 2013 – tredje påskedag - meddelte advokat Revhaug til advokat Nærum at han ikke hadde anledning til møte denne uken, men at han hadde noe tid neste uke. Som følge av dette tilskrev advokat Nærum samme dag advokat Revhaug og ga uttrykk for at åtteukersfristen i relasjon til avskjedsøksmål ville løpe ut dagen etter, og at han derfor måtte ta ut stevning hvis ikke partene avtalte lengre frist, for eksempel ti uker. Ved e-post samme dag aksepterte arbeidsgiveren ved advokat Revhaug at søksmålsfristen ble utsatt to uker. Etter dette ble forhandlingsmøte 4.april 2013 avtalt til ettermiddagen 10.april 2013.

Gro Ødegård ble innkalt til avhør hos politiet 8.april 2013, og hun møtte der denne dag sammen med advokat Nærum.

Advokat Nærum ba på et ikke oppgitt tidspunkt Gro Ødegård meddele han hvilket resultat hun ønsket forhandlingen skulle få. Ved e-post 9.april 2013 – ifølge e-posten kl. 14.34 – svarte Gro Ødegård slik:

«Hei

Oversender som avtalt arbeidsavtale, samt et forslag til forlik til møtet i morgen.

Vet ikke om summen jeg har satt opp er realistisk, men ser av andre saker jeg har sett på nettet at 1,5 G er det som ofte blir brukt.

Jeg ber ikke om annen erstatning, så dette burde ikke etter mitt syn være for høyt, men du får vurdere hva du synes.

Så snakkes vi senere i dag.»

Det forslaget Gro Ødegård oversendte lyder slik:

- «1. Arbeidsgiver Tony Bakos må utstede bekreftelse til Gro Ødegård på at avskjeden er ugyldig og at den blir trukket tilbake. Samtidig skal Gro Ødegård få en skriftlig bekreftelse/attest på at hun fortsatt er ansatt som regnskapsfører i bedriften, slik at hun har mulighet til å søke seg ny jobb.
2. Det inngås avtale om at Gro Ødegård selv sier opp sin stilling i bedriften, når hun blir friskmeldt. Da det anses som umulig at hun kan arbeide i bedriften under de rådende forhold i oppsigelsestiden, avtales det herved at hun fra oppsigelsesdato skal ha 3 mnd lønn (3/12 lønn av hennes inntekt i 2012) utbetalt den 30. I hver av de 3 mnd, samt feriepenger påfølgende år. Gro Ødegård er med dette å anse som ansatt i bedriften frem til oppsigelsestiden på 3 mnd. er avsluttet.
3. Tidligere skyldig lønn på 80 timer + sykepenger i arbeidsgiverperioden fra 01.02.2013, utbetales nå og senest 01.05.2013
4. Gro Ødegård sine advokatutgifter i forbindelse med denne ugyldige avskjedigelsen, faktureres og betales av arbeidsgiveren.
5. Oppreisning på grunn av ugyldig avskjedigelse. Kr. 125.000,- utbetales den 01.05.2013 til Gro Ødegård som en oppreisning på grunn av de belastninger /tort og svie som denne ugyldige avskjedigelsen har påført henne.
6. Arbeidsgiver Tony Bakos forplikter seg også til og skriftlig å kontakte alle han har gitt uriktige opplysninger til om denne avskjedigelsen og avkrefte at de opplysninger han tidligere har gitt er korrekte.
7. Arbeidsgiver Tony Bakos skal så ved arbeidsforholdets slutt (etter endt oppsigelsestid) , oversendte Gro Ødegård attest på arbeidsforholdet i samme utforming som hun har mottatt som tidligere arbeidsbekreftelser. Det skal i attesten ikke stå noe om referansemulighet. Attesten skal i tillegg bekrefte at Gro Ødegård selv sier opp stillingen.
8. Gro Ødegård skal sammen med sin advokat, få tilgang innen 20.april 2013, til å komme ut til Stathelle Marina Drift AS og hente sine personlige eiendeler.»

På et ikke angitt tidspunkt tok advokat Nærum – formodentlig telefonisk - kontakt med politiinspektør Kostveit og spurte om sakens politimessige stilling. Politiinspektør Kostveit tilskrev advokat Nærum 9.april 2013 slik:

«Jeg viser til anmodning om en tilbakemelding på saken i forbindelse med mote vedrørende avskjed.

Saken er ikke ferdig etterforsket, og jeg kan derfor ikke gi noen klar konklusjon på bevisene så langt.

En gjennomgang av telefonbruk og opprettelse av abonnement som er benyttet til å sende sjikanøse meldinger taler for at det er Ødegården som har sendt disse. Hun har imidlertid nektet for dette, og hennes forklaring vil bli vurdert i lys av annen informasjon i saken.»

Brevet ble vedlagt e-post til advokat Nærum samme dag, og det ble samtidig sendt på samme måte til advokat Revhaug.

Advokat Nærum oversendte dette brevet samme ettermiddag til Gro Ødegård via e-post, som ifølge denne ble sendt kl. 18.37. Det fremgår av denne e-post:

«Har fått dette fra Kostveit. Hadde nok forventet klarere melding.»

Gro Ødegård besvarte denne e-post senere samme kveld slik:

«Ja dette var ikke hva jeg hadde forventet heller og i alle fall ikke etter avhøret i går hvor det ikke fantes noen ting i saken, men slett ikke uventet, da jeg har forstått at Tony Bakos har drøyet tiden og bare ventet på at de skulle få bevis på meg som han tydeligvis vet finnes. Finner de noe på den telefonen de hentet hos meg stiller jeg meg helt uforstående til det, da den har ligget ubrukt i skapet flere år.

Jeg har ingen erfaring med å være anmeldt og siktet, men føler vel at det her er mye som er grumsete.

Hva gjør vi nå da i forhold til avskjedigelsen og møtet i morgen? Det er over 3 mnd siden jeg fikk avskjedigelsen hvor han hevder at politiet har bekreftet ID-tyveri og sjikanerende adferd og i går var jeg ikke anmeldt for ID-tyveri i det hele tatt og det fantes ingen ting i saken? Håper du forstår mere av dette enn meg og at du tar kontakt, slik at jeg vet hva som skjer nå og hvordan vi skal gjøre det i morgen.»

Det var ytterligere noe e-postkorrespondanse mellom de to samme kveld og de avtalte også et formøte på advokat Nærums kontor dagen etter.

10.april 2013 ble det avtalte forhandlingsmøte holdt. Det ble der inngått enighet, som ble nedtegnet i slik skriftlig avtale:

- «1. Arbeidsgiver trekker avskjeden.
2. Gro Ødegård sier opp sin stilling i Stathelle Marina Drift AS med virkning fra og med i dag.
3. Arbeidsgiver utsteder attest i tråd med arbeidsmiljøloven.
4. Arbeidsgiver utbetaler utestående lønn frem til 10.februar 2013.
5. Arbeidsgiver utbetaler kr 35 000 i ikke-økonomisk tap til Gro Ødegård innen fjorten dager.
6. Arbeidsgiver sender diverse gjenstander / løsøre iht vedlagte liste tilhørende arbeidstaker til Gro Ødegård sin hjemadresse innen fjorten dager.

7. Partene har etter dette ikke mer å kreve av hverandre og saken anses endelig opp og avgjort.
8. Partene bærer sine egne omkostninger.
9. Denne avtale i 2 eksemplarer – ett til hver av partene.»

På et ikke nærmere angitt tidspunkt før 24.april 2013 sendte Gro Ødegård et skriv til Tony Bakos, hvorfra hitsettes:

«Viser til Protokoll/forlik inngått hos din advokat Revhaug 10.april 2013, hvor du måtte trekke din ulovlige avskjedigelse mot meg og hvor det ble inngått avtale om oppreisning til meg og oversendelse av utestående lønn, samt diverse andre private ting til min hjemmeadresse innen 14 dager.

Oppreisnings-beløpet har jeg mottatt og det er jo det viktigste for meg, i forhold til at det bekrefter din løgnaktige og totalt uetiske fremtreden i denne saken. Har også mottatt diverse andre ting via post i dag. Her ser jeg at du har tatt deg frihet å åpne mine private mail og andre dokumenter, noe som er klart ulovlig/straffbart ifølge datatilsynet. I forliket har du underskrevet på å sende meg en attest i tråd med arbeidsmiljøloven og den jeg har mottatt er absolutt ikke tråd med det. Jeg ser også at du ikke har utbetalt arbeidstimer jeg har til gode. Attesten forventer jeg blir sendt meg I DAG, med korrekte datoer (1/9/2006 – 10/4/2013) og korrekt innhold ifølge arbeidsmiljøloven. Forstår at du ønsker å gjøres ting så vanskelig som mulig for meg, men du får nå i alle fall forholde deg til reglene, for det har du inngått forlik på.

.....»

Som følge av dette ba advokat Revhaug ved e-post 24.april 2013 til advokat Nærum om at henvendelser fra Gro Ødegård i saken ble sendt gjennom han eller advokat Nærum. Gro Ødegård og advokat Nærum hadde en konferanse 7.mai 2013. Med seg til konferansen hadde Gro Ødegård et brev til advokat Revhaug datert 6.mai 2013, som hun ba advokat Nærum oversende denne, hvilket skjedde 8.mai 2013. Fra brevet hitsettes:

«I dag er det er det 3 mnd. siden jeg mottok en urettmessig avskjedigelse fra Tony Bakos og jeg begynner nå å bli utrolig lei av trenering og stadige brudd på avtaler, lover og regler fra din klient. Jeg kan ikke lengre finne meg i dette og kan eller ønsker ikke å bruke mer energi på eller forholde meg til han og hans måte å gjøre ting på. Fra nå av vil alt som ikke blir gjort riktig, fortløpende bli oversendt til korrekte offentlige etater for oppfølging der.

I avtalen vi inngikk på ditt kontor 10.04.2013, står det at Tony Bakos skulle sende meg en attest etter arbeidstilsynets regler. Dette har han fortsatt ikke gjort 06.05.2013 og nå er den saken meldt til arbeidstilsynet, så får de gjøre de nødvendige tiltak slik at dette blir gjort som avtalt.

Når det gjelder fortsatt bruk av e-mail i mitt navn, nekting av innsyn i private dokumenter og grove overtramp ved å åpne mine private mail og dokumenter ol., så er dette oversendt til Datatilsynet/politiet, så får de ta seg av den saken.

Så er det avtalen om utbetaling av utestående lønn. Dette har din klient heller ikke ordnet opp i som avtalt. Du kan hilse din klient med at hvis disse pengene ikke er på min konto innen mandag 13.05.2013, så kommer jeg til å la andre ta seg av dette også.. Jeg må vel da anta at Tony Bakos ønsker ettersyn/kontroll og oppfølging på sine og bedriftens refusjoner med mer, istedenfor å gjøre opp med meg direkte som avtalt 10.04.2013. For meg virker dette som en ganske omfattende og resurskrevende jobb for flere offentlige etater og ikke minst for din klient, men hvis det er slik han vil ha det, så blir det selvfølgelig slik.

.....

Hadde dette blitt gjort som avtalt fra første stund, så hadde ikke mine tiltak blitt iverksatt heller. Jeg kommer ikke på noen måte til å godta mer trenering og drøying av tid nå, så nå får nesten din klient bestemme seg om han vil ha enda flere offentlige etater inn i denne saken, eller om han kanskje bare burde gjøre det som avtalt for en gang skyld.»

På et for retten ukjent tidspunkt i april eller mai 2013 klaget Gro Ødegård arbeidsgiveren inn for Datatilsynet i forbindelse med at arbeidsgiveren skulle ha lest hennes e-postkorrespondanse på hennes e-postadresse hos Stathelle Marina Drift AS. Retten har ikke sett denne klage, og slik retten har forstått forholdet har advokat Nærum ikke hatt noe med dette å gjøre.

18.mai 2013 sendte advokat Nærum faktura til Gro Ødegård for sitt arbeid for henne. Fakturaen er på 18.750 kroner inklusive merverdiavgift. Beløpet er så vidt vites betalt. Etter dette har advokat Nærum ikke sendt fakturaer til Gro Ødegård.

På et ikke opplyst tidspunkt formodentlig i mai 2013 meddelte firma Carl A. Leschbrandt AS til Stathelle Marina Drift AS at Gro Ødegård 8.mai 2013 skulle ha bestilt varer i den tidligere arbeidsgivers navn. Advokat Revhaug tilskrev advokat Nærum om dette 14.mai 2013 og ba opplyst hvorvidt Gro Ødegård vedkjente seg dette. Det ble opplyst at dersom Gro Ødegård hadde gjort dette ville forholdet være straffbart etter straffeloven § 294 nr 1. Av ukjent grunn synes dette ikke straks å ha blitt besvart av advokat Nærum. Advokat Revhaug anmeldte på vegne av Stathelle Marina Drift AS 27.mai 2013 forholdet til politiet. Ved brev 14.juni 2013 til politiet meddelte advokat Revhaug at Carl A. Leschbrandt AS hadde gitt gale opplysninger, og at det ikke var Gro Ødegård som hadde foretatt den aktuelle bestilling. Først ved e-post 16.juni 2013 synes advokat Nærum å ha tatt denne bestilling opp med Gro Ødegård, og hun svarte ved e-post 17.s.m. at hun ikke hadde foretatt noen slik bestilling. På dette tidspunkt var således Gro Ødegård ikke kjent med politianmeldelsen og heller ikke at den var trukket tilbake.

Datatilsynet tilskrev Stathelle Marina Drift AS på et ukjent tidspunkt. Ved brev 6.juni 2013 besvarte advokat Revheim på vegne av selskapet brevet, og bestred der at det var begått noen feil på selskapets side. Dette ble utdypet i senere skriv.

16.juni 2013 ba advokat Nærum i e-post til politiinspektør Kostveit blant annet om å bli underrettet om sakens stilling hva angikk etterforskningen mot Gro Ødegård.

For øvrig nevnes at Gro Ødegård på et ukjent tidspunkt fikk nytt arbeid med tiltredelse 2. juli 2013. Som redegjort for ovenfor ble hennes sykemelding fra dette tidspunkt gradvis avtrappet.

Gro Ødegård tilskrev advokat Nærum 7.juli 2013 blant annet slik:

«Vedlagt følger nye dokumenter til saken mellom meg og Tony Bakos.

Under forutsetning av at opplysninger fra advokat Revheim til politiet og

Datatilsynet stemmer, må jeg si at du ikke har fulgt opp denne saken på noen god måte for meg som din klient. (Se vedlegg fra advokat Revhaug til Datatilsynet)

Revhaug opplyser at du ble kontaktet 10. og 14.mai om denne nye anklagen om at jeg skulle ha bestilt vare i mitt navn med faktura og leveringsadresse Stathelle Marina Drift AS. Jeg fikk disse opplysninger fra deg 16.juni over en mnd. etter at du angivelig skulle fått dem tilsendt.???

Du får lese disse nye dokumentene i saken og jeg håper at du ser hva dette har påført meg av ekstra belastninger og arbeid. Hadde jeg fått disse opplysningene når du fikk dem, så kunne jeg mest sannsynlig ha stoppet denne galskapen, for Tony Bakos nok en gang har hatt fritt spillerom til sverte mitt navn og rykte.

Jeg forventer at du tar kontakt med meg så fort som mulig og senest straks du er tilbake etter ferien, så jeg kan få en forklaring på dette.»

På et ukjent tidspunkt formodentlig i juli 2013 tok Gro Ødegård kontakt med daværende politimester i Telemark, Rita Kilvær, for i alle fall å få underretning om etterforskningen mot seg. Retten har ikke sett denne henvendelse, men i løpet av juli 2013 var det noe e-postkorrespondanse mellom de to. Det synes også å ha vært en klage til politimesteren over saksbehandlingen generelt i saken, og som synes å ha blitt avgjort internt uten at Spesialenheten for politisaker har vært involvert. Retten har ikke sett noen dokumenter i denne sammenheng, og retten har likeså forstått forholdet slik at advokat Nærum ikke har hatt noe med dette å gjøre.

9.august 2013 ble advokat Revhaug tilskrevet av advokat Nærum. Han opplyste der:

«Ødegård har enda ikke mottatt hele sitt tilgodehavende hos Stathelle Marina. Under forhandlingene ble det omtalt lønn for dager Ødegård hadde arbeidet i perioder hvor hun også hadde sykefravær. Det var noe usikkerhet om hvor mye dette kunne dreie seg om, men Ødegård antydte ca 80 timer. Det fantes lister over dette, men disse hadde Ødegård i foreliggende situasjon ikke adgang til.

Jeg ber om at utestående lønn inkl. feriepengen for dette overføres Ødegård, evt min klientkonto 2610 07 05922 innen en uke.»

Ifølge fremlagt hoveddokumentliste i sak med anmeldelsesnummer 12541731 ved Telemark politidistrikt innga Gro Ødegård 16.august 2013 anmeldelse mot Tony Bakos. Anmeldt forhold er angitt slik: «Hevder seg trakassert av Tony Bakos i forbindelse med avskjedigelse.» Videre har Gro Ødegård også 20.august 2013 politianmeldt Tony Bakos. Dette er av politiet rubrisert som «Trusler, diverse § 227». Retten har ikke sett noen av disse anmeldelser. Advokat Nærum har ikke hatt noe å gjøre med selve anmeldelsene, selv om han i e-post 28.juni 2013 synes å ha tilbudt seg å bistå ved anmeldelse. Han har dog senere påklaget henleggelse, jf nedenfor.

Ved brev 2.september 2013 avsluttet Datatilsynet den klage Gro Ødegård hadde inngitt mot Stathelle Marina Drift AS for innsyn i hennes e-post. Datatilsynet konkluderte med at det innsyn virksomheten hadde foretatt i Gro Ødegårds e-post var ulovlig.

Advokat Revhaug besvarte 2.september 2013 det brev advokat Nærum hadde skrevet 9.august 2013 Advokat Revhaug besværet seg innledningsvis over at advokat Nærum ikke hadde tatt kontakt før. Deretter gjorde han gjeldende at Gro Ødegård på flere punkter hadde brutt det inngåtte forlik. Videre anførte han:

«Din klient har krav på lønn frem til 10.februar 2013 iht forliksavtalen. Ifølge vedlagte dokumenter fra Folketrygden var din klient 100 % sykemeldt fra 24.januar 2013 frem til 9.februar 2013. Etter dette tidspunkt har hun ikke arbeidet og har heller ikke krav på lønn utover det hun fikk i avtalens punkt 5.

Lønnskravet fremstår som uklart og udokumentert. Det er uansett ikke aktuelt å betale ut eventuell til godelønn før du på din klients vegne – og hun selv skriftlig bekrefter – at all pågang som er iverksatt mot Stathelle Marine Drift AS og Tony Bakos personlig tilbakekalles og stanses.

Pågangen har medført betydelig omkostninger i saken. Disse vil bli krevet erstattet hvis din klient nå fortsetter å bryte forliksavtalen.»

Ved vedtak 10.september 2013 ble politietterforskningen mot Gro Ødegård henlagt «etter bevisets stilling».

12.september 2013 tilskrev Gro Ødegård advokat Nærum slik:

«Mottok dette brevet i dag : -)

Henleggelse på bevisets stilling er det greit? Hva betyr det for meg? Bør jeg finne meg i det, når jeg ikke har blitt avhørt om hva de mistenker meg for en gang?

Stusser på at brevet ikke er underskrevet, men det gjør kanskje ikke noe?

Stusser også på gjerningsdatoen....? Men saksnummeret er vel det samme, så da er det vel den saken Tony Bakos har anmeldt meg for eller?

Er glad for brevet, men synes også dette er litt rart som alt annet i denne saken.

Ser virkelig frem til behandlingen av min anmeldelse nå, for der er det i alle fall bevis nok skulle en tro.

Fint om du gir meg en tilbakemelding.»

Advokat Nærum besvarte samme dag e-posten slik:

«Jeg synes dette er bra.

Forholdets art er mye mer beskjedent enn det opprinnelig ble benevnt som. Og dette beskjedne forholdet er henlagt fordi det ikke er bevis for at du står bak.

Formen, at det ikke er underskrevet er normalt.

Saksnr er det som hele tida har vært brukt, så det er ikke tvil om at det er anmeldelsen fra Bakos vi snakker om.

Da skulle denne delen være avklart og avslutta. Anmeldelsen fra Bakos har havna der den hører hjemme.

Har du levert tilleggene til din anmeldelse? Hvis ikke, gjør det med en gang.»

Advokat Nærum tilskrev advokat Revhaug på nytt 30.september 2013. Han viste der til at det i hovedsak var Tony Bakos som ved forliksavtalen som påtok seg forpliktelser, og at Bakos ikke hadde oppfylt disse. Videre ble det vist at det i forhandlingsmøtet var oppe at Gro Ødegård hadde tilgode lønn for 80 timer arbeid fra tiden før hun ble sykemeldt, og at dette enda ikke var gjort opp. Det fremgår videre:

«Vi gjentar kravet om at skyldig lønn må utbetales snarest. Dersom Bakos ikke vil legge nevnte 80 timer til grunn, må vi kunne komme fram til et omforent timetall for dette.

Bakos har som nevnt brutt forliksavtalen på vesentlige punkter, og Ødegård vurderer nå å anse seg ubundet av denne, og forfølge avskjedssaken rettslig. Vi anser det slik at hun vil stå sterkt i en evt. sak.»

16.oktober 2013 sendte advokat Nærum slik e-post til Gro Ødegård:

«Har hatt en samtale med Revhaug. Han ber om ditt anslag på antall timer du skal ha betalt for. Det har vi vel gitt, 80 timer. Men han ber også opplyst når det er arbeidet. Mener ikke dato, men sann omtrent når. Jeg sier det skal ligge i systemet der ute, men Bakos kan ikke se det. Vi følger opp dette. Jeg fornemmer at de vil ut av dette nå. Hvis du kan si/antye noe om hva arbeidet har gått ut på vil det være en fordel. Jeg ber deg komme med en tilbakemelding så snart som mulig.»

Gro Ødegård besvarte henvendelsen samme dag slik:

«Hei Bjørn

Jeg åpner ikke for noe mere diskusjon rundt denne saken nå. Vedlegger et skriv du kan sende til advokat Revhaug sammen med din faktura for påløpte advokatkostnader. Du må gjerne skrive om dette brevet hvis du synes det er nødvendig, men nå føler jeg det er på tide å slå tilbake og jeg kan ikke forstå annet enn at jeg har en god sak om det blir slik at jeg må føre den for retten.

Er du uenig i min vurdering, får du ta kontakt med meg om dette. Skriver du om brevet, er det fint om du sender meg en kopi.

Vil gjerne ha en tilbakemelding på hva du gjør/sender til advokat Revhaug, slik at jeg vet hva som har skjedd.»

Det nevnte brev – og som retten har forstått ble sendt advokat Revhaug – lyder slik:

«Vedr. ulovlig avskjedigelse/brudd på forlik

Viser til møte 10.04.2013, hvor det ble inngått et forlik vedrørende din klients ulovlige avskjedigelse av meg. Inngikk dette forliket for å blir ferdig med denne saken, slik at jeg kunne bruke kreftene mine på helt andre og langt viktigere ting. Din klient har brutt dette forliket på flere punkter og dette m.m., foreligger det nå skriftlig dokumentasjon på fra flere hold. Jeg er nå ferdig med alle forberedelser for å sende denne saken til arbeidsretten og din klient har overhode ingen kort på hånden til å forhandle/diskutere noe som helst med meg i forkant av at dette blir iverksatt.

For å unngå å misbruke ennå mer av mine og diverse andre mennesker/etaters tid og ressurser, gir jeg din klient et siste tilbud før saken blir oversendt for behandling i arbeidsretten.

- 1. Overfør skyldig lønn + feriepenger for 80 timer + renter. Tony Bakos kjenner utmerket godt til disse timene, både når det gjelder nå og hva som ble utført og dette er det overhode ingen åpning for noe mer diskusjon i rundt. Som alt annet i denne saken, så vil nok sannheten om dette også fremkomme, hvis det blir behov for det.**
- 2. Overfør kr. 50.000,- i oppreisning/tort og svie for ytterligere 6 måneder med nye treninger/belastninger på flere hold fra din klient.**
- 3. Overfør kr. 18.750,- til meg for tidligere betalte advokatkostnader + å betale vedlagte faktura fra Advokat Nærum, for påløpte ikke betalte advokatkostnader som har påløpt på grunn av denne ulovlige avskjeden.**

Dette oppgjøret skal være på min og advokat Nærums konto senest 23.10.2013. Skjer ikke dette, så vil blir denne saken nå oversendt for behandling i arbeidsretten uten ytterligere varsel.»

Ved e-post om kvelden 23.oktober 2013 purret Gro Ødegård på advokat Nærum og ga blant uttrykk for at hun syntes «det er leit at du ikke følger opp som avtalt. Jeg ringte deg i dag og fikk beskjed om at du skulle ringe meg tilbake i løpet av dagen. Dette har du ikke gjort.» Det fremgår videre av brevet at hun hadde snakket med den politijuristen som behandlet hennes anmeldelse – formodentlig av Tony Bakos – og nevnte der blant annet at denne ventet en ny vurdering fra Datatilsynet.

24.oktober 2013 sendte Gro Ødegård ny e-post til advokat Nærum og ga der uttrykk for at hun håpet at fristen for å reise sak for retten var utløpt.

Advokat Nærum besvarte ved e-post samme kveld henvendelsen slik:

«Jo. Fristene kommer inn her. Søksmålsfrist 6 mnd fra forhandlingenes avslutning. Dette er problemfylt. Enten vil det være fra 10/4, da var fristen allerede ute når Revhaug kom med sitt forslag som du reagerte negativt på, eller en kan muligens se det slik at forhandlingene var avsluttet ved utløpet av fristen for oppfyllelse av forliket. Da går fristen ut i dag. Den må vi nok sloss for. Jeg mener fremdeles Revhaugs forslag for utbetaling av gjenstående etetr forliket, er bra. Jeg mener det kan få oss i mål for oppfyllelse av forliksavtalen, og få en endelig avslutning av de plagsomme turbulente forholdene. Jeg anbefaler det. Jeg kan, hvis du insisterer på det, skrive en stevning i dag.»

Gro Ødegård besvarte advokat Nærums e-post ved ny e-post samme dag, men retten har bare sett deler av denne. Denne del lyder:

«...samtidig er jeg fullt bestemt på at Bakos ikke skal slippe unna med alt det han har utsatt meg for. Jeg mener bestemt at jeg har en god sak og hvis stevning er min eneste mulighet, så tror jeg du får gjøre det. Vi kan vel trekke den hvis de mot formodning skulle godta tilbudet? Jeg vil ikke at den muligheten skal gå fra meg, så hvis det er eneste mulighet, så får du nesten bare gjøre det. Eller finnes det andre fora å ta dette i enn arbeidsretten?»

Advokat Nærum svarte etter kort tid og redegjorde blant annet for at dom på at oppsigelsen var ugyldig måtte avsies av retten, samt at hvis politiet fulgte opp Gro Ødegårds anmeldelse av Tony Bakos, ville det kunne fremmes erstatningskrav mot ham i den forbindelse. Videre opplyste advokat Nærum at dersom «vi får problemer med å få inn pengene fra forliket, kan vi når som helst ta det opp som egen sak.»

Gro Ødegård svarte da umiddelbart:

«Jeg tro at du bare får legge inn en stevning. Jeg vil ikke la den muligheten gå fra meg. Jeg vet at Tony Bakos kommer til å fortsette å plage meg resten av livet uansett, så jeg må bare prøve å få en stopper for denne galskapen. Politiet stoler jeg vel ikke så mye på, så tror det ikke før jeg ser det at de følger opp den saken. Hvis du ikke er uenig i at jeg har en god sak, så får du ta ut en stevning, så får vi heller trekke den hvis de følger opp det nye kravet.»

Advokat Nærum svarte da straks: «Da skriver jeg.»

Ved brev datert samme dag skrev advokat Nærum til advokat Revhaug og meddelte at Gro Ødegård ville gjøre gjeldende at forliket var brutt på flere punkter av Bakos og at hun nå ønsket oppsigelsen prøvd for retten. For å unngå dette meddelte han at arbeidsgiveren måtte oppfylle det Gro Ødegård hadde krevd i sitt brev 16.oktober 2013.

Tilsynelatende uten å vente på svar fra advokat Revhaug reiste advokat Nærum på vegne av Gro Ødegård ved stevning datert 24.oktober 2013 sak for Nedre Telemark tingrett mot

Stathelle Marina Drift AS med krav om at avskjeden skulle kjennes ugyldig, at Gro Ødegård skulle tilkjennes erstatning og oppreisning etter rettens skjønn, samt at saksøkte ble dømt til å betale sakens omkostninger. Det ble der blant annet gjort gjeldende at Gro Ødegård på grunn av manglende oppfyllelse av forliket fra arbeidsgiveren anså seg ubundet av det inngåtte forlik og derfor reiste sak om avskjedigelsens gyldighet mv.

Slik retten har forstått saken gjorde Stathelle Marina Drift AS i denne sak gjeldende at fristen for å reise søksmål etter arbeidsmiljøloven § 17 - 4 var utløpt og at saken derfor skulle avvises fra retten.

Ved kjennelse 13.januar 2014 ble saken avvist fra Nedre Telemark tingrett med den begrunnelse at den ikke var reist innen lovens frist. Gro Ødegård ble samtidig dømt til innen to uker fra kjennelsens forkynnelse å betale Stathelle Marina Drift AS saksomkostninger med 22.400 kroner. Tingretten ga slik begrunnelse for avgjørelsen:

«Saksøker har forutsatt at hun hadde anledning til å anse seg ubundet av forliket partene hadde inngått. Etter rettens syn måtte hun i så fall ha reist sak for domstolen innen seks måneder regnet fra 10.februar da forhandlingene om berettigelsen av avskjeden ble avsluttet med et forlik. Den omstendighet at hun mente saksøkte ikke oppfylte sine forpliktelser etter avtalen, kan slik retten ser det, ikke lede til at fristen for å reise søksmål om avskjedigelsen må anses for å ha begynt å løpe på et senere tidspunkt enn 10.april 2013. Saken blir derfor å avvise.»

Datoen 10.februar er en åpenbar skrivefeil for 10.april.

Gro Ødegård skrev i anledning avvisningsspørsmålet den 12.januar 2014 et langt og kritiserende brev til advokat Nærum, hvor hun ga uttrykk for at hun anså avvisningen som et nytt overgrep. Brevet må forstås slik at hun ba advokat Nærum påanke kjennelsen samt at hun ville stille han økonomisk ansvarlig for de omkostninger og andre økonomiske tap som forholdet påførte henne. Hun fulgte opp dette ved e-post 17.januar 2014.

På et for retten ukjent tidspunkt påanket advokat Nærum på vegne av Gro Ødegård tingrettens kjennelse til Agder lagmannsrett.

24.februar 2014 henla politiet de to anmeldelser Gro Ødegård hadde inngitt mot Tony Bakos. Senere i februar skrev advokat Nærum ved et par anledninger e-post til Gro Ødegård vedrørende dette. På denne bakgrunn påklaget advokat Nærum påklaget ved to brev 12.mars 2014 begge henleggelse. Selv om forholdet ikke er dokumentert legger retten til grunn at Gro Ødegård ba han gjøre dette. Det fremgår av klageskrivene at sakene var henlagt på grunn av manglende kapasitet. Advokat Nærum ba om tilstillelse av kopi av samtlige dokumenter i sakene, og at han etter mottagelse ville komme tilbake til sakene.

Gro Ødegård skrev i e-post 13.mars 2014 at hun hadde hatt et tre timer langt møte med en politijurist i Vestfold. Av e-posten fremgår videre blant annet:

«Ble der anbefalt å sende en klage/anmeldelse på saksbehandlingen til politiet i Skien, vedr. saken jeg var anmeldt i og behandlingen som har skjedd/ikke skjedd i forhold til mine anmeldelser til Spesialenheten for politisaker.

De anbefalte meg å få hjelp av en advokat til å gjøre dette. Er dette noe du kan hjelpe meg med?

Hvis dette ikke er noe du ikke ønsker å hjelpe meg med, så er det fint om du oversender til meg dokumentasjon på alle henvendelsene du har gjort til Politiet/Kostveit vedr. innsyn i saken og dokumentasjoner som er etterspurt fra din side.

Hvis dette er noe du kan hjelpe meg med, så bør vi kanskje ta et møte slik at vi sammen blir enig om hva som bør være med i en slik klage.

.....

Dette vil bli gjort med eller uten din hjelp, så ber om rask tilbakemelding og evt. oversendelse av etterspurte dokumenter hvis du ikke ønsker å bistå meg med dette.»

Ved e-post 17.mars 2014 til advokat Nærum meddelte Gro Ødegård at hun enda ikke hadde fått svar på den forrige e-posten. Hun meddelte videre blant annet at hun «må da kanskje anta som du tidligere har sagt, ikke ønsker å konfrontere politiet på de saksbehandlingsfeilene de har gjort i denne saken, p.g.a. at du arbeider nært med de til enhver tid og at dette kan medføre at samarbeidet mellom dere blir dårlig hvis du stiller kritiske spørsmål?» Videre opplyste hun: «At du ikke ønsker å forfølge disse forholdene syns jeg selvfølgelig er både betenkelig og beklagelig.»

Advokat Nærum besvarte henvendelsen samme dag slik:

«Jeg kan ikke si meg enig i din framstilling her.

Politi og påtalemyndighet er motpart i saker jeg holder på med hver dag. Vi forfekter daglig ulikt syn både på realiteter og formelle forhold. Det er sånn det skal være.

Det jeg har sagt jeg ikke ønsker å påta meg som et oppdrag, er å forfølge evt saker mot to navngitte personer lokalt i dette systemet. Her føler jeg at jeg pga mitt arbeid ikke har en tilstrekkelig avstand til disse. Det er tanker om habilitet som ligger bak dette.

Henleggelse av dine anmeldelser har jeg som du vet begynt å arbeide med for å kunne påklage disse.»

På bakgrunn av henvendelse fra Gro Ødegård meddelte advokat Nærum ved e-post til henne 2.april 2014 blant annet at han i anledning klagen over henlegnelsene av anmeldelsene av Tony Bakos denne dag hadde fått dokumenter fra politiet.

Ved e-post 3.april 2014 meddelte Gro Ødegård til advokat Nærum blant annet at hun hadde inngitt anmeldelse til Spesialenheten for politisaker som før varslet. Slik anmeldelse

ble inngitt 30.mars 2014 og var rettet mot daværende politimester Rita Kilvær, tidligere visepolitimester Knut Kolloen, daværende visepolitimester Odd Skei Kostveit, politiinspektør Eva Sjøholt Sandvik, spesialkonsulent Roy Evensen og politiførstebetjent Erik Gautefall.

Agder lagmannsrett opprettholdt ved kjennelse 8.april 2014 avvisning av stillingsvernsaken og Gro Ødegård ble samtidig dømt til innen to uker fra kjennelsens forkynnelse å betale saksomkostninger til Stathelle Marina Drift AS med 3.500 kroner. Lagmannsretten sluttet seg til tingrettens begrunnelse. I tillegg uttalte lagmannsretten obiter at Gro Ødegård ville ha adgang til å reise ordinært søksmål med krav om oppfyllelse av forpliktelsene i forliksavtalen.

Lagmannsrettens avgjørelse ble oversendt Gro Ødegård ved ekspedisjon 15.april 2014. Samtidig opplyste advokat Nærum blant annet:

«Jeg har i dag mottatt etterspurte dok fra den andre henlagte saken. Jeg har sagt flere ganger at jeg kan påklage disse når dokumentene er på plass. Jeg føler nå jeg må spørre om du ønsker at jeg skal gjøre dette.

I arbeidsrettsaken må en gå tilbake i sporet vi var i, med forlik, og få oppfyllelse av dette slik vi var i gang med.»

22.april 2014 klager Gro Ødegård advokat Nærum inn for advokatforeningens disiplinærordning.

5.mai 2014 sendte Gro Ødegård på egen hånd klage over henleggelsene av hennes anmeldelser av Tony Bakos. Hun viste samtidig til advokat Nærums klager 12.mars 2014. Advokat Nærum ble tilstillet kopi av brevet. Av brevet fremgår også:

«Jeg har gjentatte ganger purret opp en fullføring av påklaging fra advokat Nærum side. (Vedlegg 3 og 4) Da jeg i dag har blitt gjort med at dette fortsatt ikke har blitt gjort, påklager jeg herved henleggelsene selv for å sikre at fristen for å påklage ikke utgår.»

Samme dag var Gro Ødegård hos advokat Lene Høivang. Det er udokumentert hva som der ble drøftet, men advokat Høivang har sendt Gro Ødegård en faktura på 4.000 kroner, som hun krever dekket av advokat Nærum. Det er ikke dokumentert at beløpet er betalt.

Den 6.mai 2014 sendte Gro Ødegård en e-post til advokat Revhaug, hvor hun ba om å få tilsendt kontonummer de idømte omkostninger i stillingsvernsaken kunne innbetales til. Hun meddelte samtidig:

«Saksomkostningene vil bli innbetalt så snart jeg har mottatt oppgjør fra forlik inngått 10.04.2013, med tillegg av renter og de omkostninger jeg har blitt påført på grunn av at din klient fortsatt ikke har oppfylt forliket. Blir dette ikke ordnet opp i nå, så vil videre saksbehandling av denne saken fra nå av foregå i media.

Ber om at evt. videre kommunikasjon vedrørende denne saken sendes direkte til meg og ikke via advokat Bjørn Nærum.»

Det er på det rene at de idømte saksomkostninger fortsatt ikke er innbetalt. Heller ikke er Gro Ødegårds lønnstilgodehavende utbetalt.

Videre er det på det rene at Gro Ødegård har tatt kontakt med pressen i anledning saken og at det i denne har vært betydelig lokal interesse i alle fall knyttet til advokat Nærum og anmeldelsen av diverse ansatte i politiet.

Spesialenheten for politisaker startet etterforskning av Gro Ødegårds anmeldelse av ansatte i politiet. I påtegning til lederen for spesialenheten opplyste den som lokalt behandlet saken blant annet:

«Gro Ødegård opplyser i sin anmeldelse at tidligere politimester Knut Kolloen har kjøpt båt av hennes arbeidsgiver Stathelle Marina AS ved Tony Bakos. Videre opplyser hun at Kolloen i årene 2010, 2011 og 2012 hadde båtplass og opplagsplass hos Stathelle Marina AS. Hun opplyser at Kolloen har mottatt faktura for båt, båtplass og opplagsplass, men ikke for service, vask polering etc. Hun opplyser at mekaniker Tommy W Simonsen, kan bekrefte at slike tjenester faktisk ble ydet til Knut Kolloen. Videre opplyste hun at det vil fremgå av arbeidernes dagsrapporter at slikt arbeid er utført. Hun fremlegger utskrift av Knut Kolloens reskontro som viser fakturaer han har mottatt og hvilke betalinger han har foretatt.»

Det er på rene at Knut Kolloen ikke har fått foretatt arbeider vedrørende service mv hos Stathelle Marina Drift AS.

På et ukjent tidspunkt ble klagen over henleggelsene av Gro Ødegårds anmeldelser av Tony Bakos avgjort av Vestfold og Telemark statsadvokatembeter. Slik retten har forstått forholdet ble klagen ikke tatt til følge.

Etter endt etterforskning henla sjefen for Spesialenheten for politisaker 29.januar 2015 anmeldelsen Gro Ødegård hadde inngitt dit, idet det ble ansett ikke å foreligge bevismessig grunnlag for at ansatte ved Telemark politidistrikt hadde begått noen straffbar handling i tjenesten. Gro Ødegård ved advokat Anne Th. Flatmo påklaget ved brev 16.mars 2015 spesialenhetens henleggelsesvedtak til Riksadvokaten. Riksadvokaten opprettholdt henleggelsen ved påtegning 28.april 2015, men tilføyde ifølge de fremlagte dokumenter at han mente Gro Ødegårds klager også inkluderte korrupsjon ved at hun hevdet at Knut Kolloen har mottatt tjenester og andre ytelser uten vederlag fra Ødegårds tidligere arbeidsgiver. Gro Ødegård hadde ifølge de for retten fremlagte dokumenter overfor Riksadvokaten anført at hun kunne legge frem bevis i form av regnskaper og vitneavhør om straffbare forhold. Riksadvokaten ba derfor om videre etterforskning knyttet til denne

anførsel. Slik ytterligere etterforskning ble iverksatt av spesialenheten, og da slik at Knut Kolloen ble gitt status som mistenkt for grov korrupsjon – straffeloven 1902 § 276 b.

Advokatforeningens disiplinærutvalg for Oppland, Buskerud, Telemark og Vestfold behandlet den disiplinærklage Gro Ødegård hadde inngitt mot advokat Nærum.

Disiplinærutvalget fattet 9.april 2015 slikt vedtak:

«Advokat Bjørn Nærum har opptrådt i strid med god advokatskikk punkt 3.1.2 og for dette meddeles han kritikk.»

Ved brev 15.mai 2015 påklaget Gro Ødegård dette vedtak til advokatforeningens disiplinærnemnd. Ifølge disiplinærnemndas vedtak var klagen begrunnet i at reaksjonen var for mildt og burde skjerpes til irettesettelse. Det ble særlig pekt advokat Nærums unødvendige og fordyrende prosesshandling ved å påanke Nedre Telemarks tingretts avvisningskjennelse, samt manglende ivaretagelse av Gro Ødegårds interesser i straffesaken, og at advokaten ikke hadde vist tilstrekkelig uavhengighet til påtalemyndigheten. Dette siste skulle særlig ha vist seg ved at advokat Nærum nektet å anmelde saken til Spesialenheten for politisaker. Det er ikke opplyst hvilken eller hvilke straffesaker det er vist til – tilsynelatende alle. Advokat Nærum påklaget for sin del vedtaket 18.mai 2015. Disiplinærnemnda fattet 16.desember 2015 vedtak i saken med slik konklusjon:

«Advokat *(Rettelse se siste side) Knut Nærum har opptrådt i strid med Regler for god advokatskikk punkt 3.1.2. For dette meddeles han han kritikk. For øvrig frifinnes
* (Rettelse se siste side) Knut Nærum.»

Disiplinærnemndas uttalte blant annet:

«Slik nemnda forstår disiplinærutvalget skyldes brudd på Regler for god advokatskikk punkt 3.1.2 ikke at søksmål ble tatt ut, men at klager ikke på et tidligere tidspunkt ble orientert om muligheten for å inngi søksmål, og i tilfelle hvilke frister og risiko dette ville medføre. Nemnda har kommet til det samme resultat som disiplinærutvalget, og mener innklagede har overtrådt Regler for god advokatskikk punkt 3.1.2.

.....

Disiplinærnemnda går så over til å vurdere klagers anførsel om at innklagede har brutt Regler for god advokatskikk punkt 1.2 under sin bistand i straffesaken. Klager mener at dette spørsmålet ikke er behandlet av disiplinærutvalget. Nemnda deler ikke klagers oppfatning og henviser til utvalgets beslutning side 8 hvor det står følgende:

«Disiplinærutvalget finner heller ikke at advokaten ikke har fulgt opp politiets henleggelser slik det kan forventes.»

Disiplinærnemnda støtter disiplinærutvalgets vurdering, og viser til sakens dokumenter hvor det fremkommer at klageren har spurt innklagede om råd når det gjelder henleggelsene, og innklagede har gitt råd i e-post av 12.september 2013 og 28.februar 2014.

.....

At innklagedes ikke ønsket å bistå klager med å bringe saken inn for Spesialenheten for politisaker kan ikke Disiplinærnemnda se at utgjør brudd på Regler for god advokatskikk. En advokat står fritt til å velge hvilke oppdrag han vil påta seg, jf Regler for god advokatskikk punkt 1.2 femte ledd. Å avstå fra å påta seg et oppdrag som følge av ikke tilstrekkelig avstand, som var innklagedes begrunnelse, er ikke uvanlig.

Spørsmålet som gjenstår er om innklagede har vært tilstrekkelig uavhengig når det gjelder bistanden tilknyttet henleggelsene. Disiplinærnemnda er ikke enig i klagers anførsel om at innklagedes beskrevne forhold til påtalemyndigheten viser et avhengighetsforhold som umuliggjør innklagedes nødvendige uavhengighet.

Innklagede har opplyst at han mener å ha en tilknytning til enkelte navgitte personer i påtalemyndigheten som gjør at han ikke ønsker å bistå i en klagesak mot disse til Spesialenheten for politisaker. Dette er ikke ensbetydende med at innklagede ikke har den tilstrekkelige uavhengigheten til påtalemyndigheten for å kunne bistå klager i henleggelsessakene.»

Etter endt ytterligere etterforskning sendte Spesialenheten for politisaker 13.januar 2016 saken mot Knut Kolloen tilbake til Riksadvokaten og meddelte at den nye etterforskning ikke ga grunnlag for endret vurdering i saken. Riksadvokaten ved assisterende riksadvokat tok så ved påtalevedtak 29.januar 2016 ikke klagen til følge. Av vedtaket fremgår:

«Anklagene mot Kolloen ble av spesialenheten vurdert som mulig brudd på straffeloven (1902) § 276 a om korrupsjon. Spesialenhetens vurdering av de opplysninger som har fremkommet under etterforskningen er at de ikke gir holdepunkter for at Stathelle Marina AS har utført vederlagsfri service og vedlikehold på båten til Knut Kolloen.

Riksadvokaten har gjennomgått sakens dokumenter og finner at saken er henlagt med rette som «intet straffbart forhold». For så vidt gjelder de sider av klagen som knytter seg til påståtte feil under etterforskningen av en straffesak mot klager, vises til riksadvokatens påtegning av 28.april 2015.

Etter riksadvokatens vurdering har etterforskningen med styrke tilbakevist anklagene om at Knut Kolloen vederlagsfritt skal ha mottatt tjenester eller andre ytelser fra Tony Bakos. I lys av sakens omstendigheter understreker riksadvokaten at henleggelsesgrunnlaget «intet straffbart forhold» åpenbart er riktig også for disse anklagene. Det vises her til at Knut Kolloen har fremlagt dokumentasjon på at han har fått utført service/vedlikehold et annet sted.....»

6.april 2016 fremmet advokat Anna Th. Flatmo på vegne av Gro Ødegård overfor AIG Europe Ltd NUF – som er advokat Nærums forsikringsselskap - krav om erstatning. Dette var primært begrunnet i manglende oppfølging av arbeidsrettssaken, men at det også måtte sees i sammenheng med straffesaken, herunder anmeldelsen til spesialenheten. Det ble krevd erstatning for tapt inntekt i fra 2012 til 2016.Ytterligere ble det krevd erstatning

for tapt oppreisning med 50.000 kroner, foruten saksomkostninger. Kravet ble bestridt, og advokat Flatmo sendte 7.desember 2016 søksmålsvarsel.

III. Sakens gang for retten:

På vegne av Gro Ødegård reiste advokat Anna Th. Flatmo ved stevning 13.februar 2017 sak for Nedre Telemark tingrett mot Bjørn Nærum og AIG Skadeavdelingen – senere korrigert til AIG Europe Ltd NUF - med krav om erstatning fastsatt etter skjønn begrenset oppad til 298.832 kroner for påstått skadevoldende advokatrådgivning. Saken ble imidlertid i medhold av domstolloven § 38 begjært overført til Sør-Trøndelag tingrett. Dette var begrunnet i at Knut Kolloen nå er dommer ved Nedre Telemark tingrett, og det ble hevdet at det er forhold som sterkt antyder et fellesskap mellom han og * (Rettelse se siste side) Knut Nærum. Videre ble det anført at saken skal ha en noe unik problemstilling, som er egnet til å skape tvil blant offentligheten rundt juristsamholdet og domstolenes uavhengighet dersom saken skulle gå for Nedre Telemark tingrett. Dette hensyn ble anført å veie tungt. Det ble videre anført at overføring til Sør-Trøndelag tingrett ikke ville medføre særlige vansker for de saksøkte, hvilket behandling ved Nedre Telemark tingrett på grunn av hennes helsetilstand ville gjøre for saksøkeren.

På vegne av Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd NUF tok advokat Rune Tveit ved rettidig tilsva 7.mars 2017 til motmæle i saken og la ned påstand om at begge saksøkte ble frifunnet og tilkjent saken omkostninger. Hva angår overføring av saken til annen domstol ble det bestridt at det var grunnlag for dette, men dersom retten vurderte overføring ble det anført at det var mest naturlig å overføre den til Oslo tingrett, eventuelt til et nærliggende verneting.

Sorenskriveren i Nedre Telemark tingrett tok på denne bakgrunn kontakt med sorenskriveren i Tønsberg med spørsmål om å overføre saken hit, hvilket det ikke var innvendinger mot. På denne bakgrunn besluttet Nedre Telemark tingrett 20.mars 2017 at saken i medhold av domstolloven § 38 skulle overføres til Tønsberg tingrett.

Planmøte ble holdt 30.mars 2017 som fjernmøte. Ingen av partene ønsket rettsmegling. På grunn av at saken uansett måtte behandles av annen dommer ble hovedforhandling ikke berammet i planmøtet.

Saken ble opprinnelig berammet til avholdelse over en dag, men på grunn av øking av saksdokumentene måtte det settes av to dager. Overensstemmende med begge parter synspunkter ble saksøkeren 22.juni 2017 i medhold av utdragsloven § 10 annet ledd pålagt å utferdige faktisk utdrag i saken.

I prosesskriv 6.september 2017 ba advokat Anna Th. Flatmo om at det ble tatt lydopptak av rettsforhandlingene. Det ble meddelt at dersom dette ikke ble etterkommet, ville Gro Ødegård besørge opptak selv. Ved brev 28.september 2017 opplyste retten at den ikke har

utstyr for slikt lydopptak, og at det ikke ble gitt samtykke til at Gro Ødegård selv besørget dette.

Hovedforhandling ble holdt 12.oktober 2017 med fortsettelse 13.s.m. Gro Ødegård møtte med sin prosessfullmektig. Bjørn Nærum møtte med sin prosesfullmektig som også møtte på vegne av AIG Europe Ltd NUF. Det avhørt fire vitner og ellers foretatt slik dokumentasjon som rettsboken viser.

IV. Partenes anførsler:

Saksøkeren, Gro Ødegård, har under hovedforhandling i det vesentligste gjort gjeldende: Det gjelder et strengt profesjonsansvar for advokater. Det fremgår både av Lødrup lærebok og Rt-1995-1350, Rt-2000-679 og Rt-2003-400. Retten må legge til grunn at advokat Nærum har opptrådt erstatningsbetingende uaktsomt i sin bistand til Gro Ødegård. Advokat Nærum er forsikret mot slikt ansvar i AIG Europe Ltd NUF, og derfor er også forsikringsselskapet ansvarlig for Gro Ødegårds tap.

For det første har advokat Nærum opptrådt ansvarsbetingende ved ikke å følge opp stillingsvernsaken. Det gikk alt for lang tid fra han påtok seg oppdraget til forliksmøtet ble holdt. Allerede her utviste advokat Nærum uaktsomhet. Videre gjøres gjeldende at advokat Nærum til tross for omstendighetene gjennomførte forhandlinger med arbeidsgiveren etter innblanding i brev fra politiinspektør Kostveit, hvor uriktige opplysninger om straffbart forhold fra Gro Ødegårds side ble sendt arbeidsgiverens advokat. Dette var ødeleggende for muligheten til reelle forhandlinger og resulterte i et uakseptabelt forlik, som hun ble tvunget til å inngå. I tillegg var Gro Ødegård sykemeldt, og derved beskyttet fra avskjed/oppsigelse. Forlik skulle ikke vært inngått, og Gro Ødegård ville fått et mye bedre resultat etter at straffesaken mot henne var henlagt.

Også etter forliket har advokat Nærum opptrådt ansvarsbetingende ved ikke å følge opp stillingsvernsaken. Det gjelder hele tiden. Saken var komplisert og omfattet også politiets involvering, samt at konfliktnivået var høyt. I slike situasjoner må advokater vise særlig aktsomhet. Politiet saboterte etterforskningen og dette skulle advokat Nærum grepet fatt i.

Heller ikke ved arbeidsgiverens senere brudd på forliket ivaretok advokat Nærum interessene til Gro Ødegård på en forsvarlig måte, herunder ved innstevning av sak etter utløpet av lovens frist, med påfølgende rettstap og omkostninger. For dette forhold ble advokat Nærum meddelt kritikk for i advokatforeningens disiplinærnemnd. Særlig for oversittelse av frister er ansvaret strengt.

Advokat Nærum ivaretok heller ikke Gro Ødegårds interesser i forbindelse med sin rolle som forsvarer, og heller ikke i de øvrige straffesaker. Advokat Nærums manglende oppfølging medførte også uberettiget anmeldelse av Gro Ødegård vedrørende bestilling av varer, og påfølgende omdømmetap i Datatilsynets behandling av saken.

Videre utviste advokat Nærum manglende lojalitet i forhold til Gro Ødegård i relasjon til anmeldelsen til Spesialenheten for politisaker. Hans manglende lojalitet ble skriftlig bekreftet da han i ettertid nektet å fullføre sitt oppdrag etter Gro Ødegårds ønsker. Dette fordi han var i en lojalitetskonflikt i forhold til politiets tjenestemenn, som kan antas har innvirket sterkt på hele advokat Nærums arbeid i saken. Han pliktet å si fra til Gro Ødegård om sin inhabilitet og de etiske betraktninger. Han har gitt uttrykk for at han ikke hadde tilstrekkelig avstand til navngitte ansatte i politiet. Dermed er det grunn for Gro Ødegård til å ha svekket tillit til sin egen advokat.

Ytterligere anføres det at Gro Ødegård i etterkant ble utsatt for ytterligere straffbare forhold, herunder trusler og skremmende atferd, uten at advokat Nærum fulgte oppe dette – i strid med Gro Ødegårds ønsker.

Gro Ødegård er påført økonomisk tap som følge av at advokat Nærum oversatt fristen for innlevering av stevning. Det var arbeidsgiveren som brøt det inngåtte forlik og dermed var hun berettiget til å reise sak om avskjeden. Avtalen var også ugyldig på grunn av tilblivelsesmangler og avtaleloven § 36 hjemler avtalerevisjon, og det måtte Tony Bakos forstå. Denne mulighet ble ødelagt som følge av for sent saksanlegg. I tilknytning til slik sak ville straffesaken med vitneførsel trolig avdekket arbeidsgiverens misbruk av politiet. Erstatningskravet bygger på det tap Gro Ødegård ville hatt krav på å få dekket overfor arbeidsgiver samt at etterfølgende manglende oppfølging fra advokat Nærum har påført henne utgifter til oppfølging av klagesak mot politiet. Utover dette har advokat Nærums mangelfulle oppfølging påført Gro Ødegård utgifter, rettstap og plager av ukjent omfang og varighet.

Det er klar årsakssammenheng mellom advokat Nærums uaktsomhet og det tap Gro Ødegård har lidt. Saken må sees i sin helhet, og advokat Nærum kan ikke høres med at han avsluttet sitt oppdrag. Saken har pågått over lang tid. Gro Ødegård har opplyst at hun har vært utsatt for urett og har hatt belastninger med dette. Dette er advokat Nærums skyld, hvilket også Gro Ødegårds psykolog har bevitnet. Ved forsvarlig oppfølging fra advokat Nærums side av både stillingsvernsaken og straffesakene ville disse fått et rettferdig og riktig utfall. Det er for øvrig advokat Nærum som i så måte har tvilsriskoen.

Det gjøres nå gjeldene at Gro Ødegård ikke har hatt inntektstap tidligere, med unntak for de 80 timene hun arbeidet før hun ble sykemeldt. Fra nå av har hun imidlertid inntektstap. Det er ikke noe krav i loven om at inntektstapet må være knyttet til den umiddelbare tiden etter straffesaken og stillingsvernsaken. Det vises til Lofoten tingretts dom 8.februar 2017. Hun vil nå få et årlig inntektstap på 173.782 kroner, hvilket kapitalisert blir 1.038.743 kroner, som er det beløp retten bør legge til grunn erstatningsmessig.

I tillegg har Gro Ødegård krav på udekket overtidsbetaling med 26.400 kroner, samt tappt oppreisningserstatning med 50.000 kroner. Likeså har hun betalt advokat Nærum 18.750 kroner, som hun krever tilbake. Videre krever hun erstatning for salæret til advokat Lene Høivang med 4.000 kroner. Hun er også dømt til å betale saksomkostninger til Stathelle Marina Drift AS med 25.900 kroner, som hun krever erstattet av advokat Nærum. I anledning bistand fra advokat Flatmo ved forfølgelsen for Spesialenheten for politisaker har Gro Ødegård betalt 75.000 kroner til advokaten. Dette kreves erstattet av advokat Nærum. I tillegg kommer saksomkostninger.

Dersom retten ikke skulle gi Gro Ødegård medhold bør hun i medhold av tvisteloven § 20 – 2 tredje ledd, særlig bokstav c fritas for saksomkostningsansvar overfor de saksøkte.

Etter dette har Gro Ødegård lagt ned slik påstand:

- «1. AIG forsikring/ Advokat Bjørn Nærum tilpliktes in solidum å erstatte Gro Ødegård et tap fastsatt etter rettens skjønn.
2. AIG forsikring/Advokat Bjørn Nærum tilpliktes in solidum å betale sakens omkostninger.»

De saksøkte, Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd NUF, har under hovedforhandling hovedsakelig anført:

Det er korrekt at det i norsk rett gjelder et strengt profesjonsansvar for advokater, men utgangspunktet er likevel at det må foreligge uaktsomhet hos den ansvarlige. Det er også rom for kritikkverdig adferd uten at det utløser ansvar. Det er altså en terskel for når ansvar utløses.

I denne sak beskyldes en tingrettsdommer for å være korrump og at advokat Nærum har en binding til politiet som gjør at han ikke er i stand til å utføre den profesjon han har drevet i mer enn 30 år. Dette svært alvorlig, og bør medføre et skjerpet beviskrav, slik det fremgår av Høyesteretts dom inntatt HR-2016-2579-A. Det er også slik at Gro Ødegård til tross for fullgode bevis på at advokat Nærum har fulgt opp som han skal, opprettholder påstand om det motsatte, og hevder at han har et lojalitetsbånd til politiet som medfører at han ikke har gjort det han pliktet. Ved rettens vurdering bør det tas utgangspunkt i de tidsnære – og særlig skriftlige – bevis. Slike tillegges etter praksis større vekt enn nye, og særlig slike bevis som er tilkommet etter at tvist er konstatert, slik tilfellet er for uttalelsen fra Gro Ødegårds behandlende psykolog.

Retten må legge til grunn at advokat Nærums oppdrag i alle fall i mai 2014 var avsluttet. Forhold etter dette tidspunkt kan han i alle fall ikke kritiseres for. Men lenge før dette uttalte Gro Ødegård at advokat Nærum ikke behøvde følge opp hennes anmeldelser, og hun fulgte i stor grad opp selv. Det man står igjen med er derfor stillingsvernsaken og straffesaken mot Gro Ødegård.

Gro Ødegårds påstand er at hun ville fått en bedre løsning på stillingsvernsaken dersom ikke politiet utidig og på en suspekt måte hadde blandet seg inn og sendt brev til motparten. Det bestrides at det var noe suspekt ved dette og uansett var dette ikke advokat Nærums ansvar. Han hadde selvsagt heller ikke ansvar for sakens utfall. Han kan eventuelt ha et rådgivningsansvar, men da er det etter rettspraksis klart at rådgivningen må være klart uforsvarlig. Spørsmålet er så hva som var situasjonen for advokat Nærum. Gro Ødegård var siktet for straffbare handlinger. Det var en sterkt konflikt med arbeidsgiveren. Hun var selv av den oppfatning at arbeidsforholdet ikke kunne fortsette. Allerede dette gjorde et søksmål fåfengt. Hun kunne krevd større oppreisningserstatning, men det ville blitt skittentøysvask. I den rådende situasjon ba advokat Nærum om politidokumentene og han bestred avskjeden og ba om forhandlinger. Det er nettopp dette oppdraget gikk ut på. Det bestrides at han ikke har fulgt opp dette. Han deltok også i politiavhør. Gro Ødegårds forventninger var klart for høye og hva angår straffesaken også i et kost/nytte-perspektiv. Hun har sendt mange e-poster og purret etter få dager. I en straffesak som gjaldt forseelse – ikke forbrytelse – kan det ikke forventes at alt annet legges til side av forsvareren. Gro Ødegård trodde og tror tilsynelatende at advokat Nærum kunne trylle straffesaken mot henne vekk. Saken ble da også henlagt i september 2012, dvs etter ikke alt for lang tid.

Når det gjelder påstanden om at advokat Nærum har somlet med å få til drøftelsesmøte med arbeidsgiveren bestrides dette. Som dokumentene viser var det forhold på Gro Ødegårds og arbeidsgiverens side som i hovedsak medførte at det – også med den mellomliggende påske - tok under to måneder fra den første konferanse de hadde til drøftelsesmøtet ble holdt. Advokat Nærum ivaretok også klient ved å be om fristutsettelse, hvilket arbeidsgiveren innvilget.

Slik situasjonen var må det kunne legges til grunn at det forlik som ble inngått var bra for Gro Ødegård. Avskjeden ble trukket, og hun kunne selv si opp slik hun ønsket. Hun fikk attest selv om det tok noe tid. Hun hadde ikke noe økonomisk tap, men fikk penger for ikke økonomisk tap. Arbeidsgiveren så på dette som omtrent to måneder netto lønn. Også utestående lønn skulle hun få. Problemet var at hun krevde betaling for 80 timer uten dokumentasjon. Det kunne ikke arbeidsgiveren der og da godta, og Gro Ødegård skulle komme tilbake med dokumentasjon. Dessuten gjaldt arbeidet et annet firma. Kravet er ikke senere dokumentert eller antydnet, slik hun også ble bedt om. Tony Bakos har aldri nektet å utbetale skyldig lønn, men spørsmålet er hvor stort kravet var. Saken var med dette løst og rettslig bindende. Hvis forliket ikke ble oppfylt kunne hun reist sak om dette. At Gro Ødegård senere ville gå fra avtalen og at advokat Nærum ville bistå i forsøk i så måte er nok så, men utløser i seg selv ikke erstatningsansvar.

Det er korrekt at det er en sentral forpliktelse for advokater å holde frister og å følge opp slike. I denne sak visste imidlertid Gro Ødegård om fristen, jf avskjedsbrevet. Men med forliket var søksmålssporet forlatt, og denne oppfølgingsplikt kunne da ikke gjelde lenger.

Det bestrides at søksmålet ikke skulle vært tatt på grunn av fristoversittelse. Det kunne argumenteres for at fristen ikke var utløpt. Nærum anbefalte da heller ikke søksmål.

Med hensyn til anmeldelsen for bestilling av varer ble denne trukket for Gro Ødegård visste at hun var anmeldt. Videre hadde advokat Nærum ikke noe å gjøre med Gro Ødegårds anmeldelser av Tony Bakos, hverken til Arbeidstilsynet, Datatilsynet eller politiet. Han ble bedt om å påklage politiets henleggelse, hvilken han gjorde. Anmeldelsen til Spesialenheten for politisaker sa advokat Nærum klart fra han ikke ville være med på. Det var hans fulle rett, og det er uansett intet tap i denne sammenheng.

Uansett er det ikke årsakssammenheng mellom eventuell uaktsomhet fra advokat Nærums side og det tap Gro Ødegård hevder å ha hatt. Videre bestrides tap. Med hensyn til inntektstapet er dette heller ikke en adekvat følge av det advokat Nærum har gjort.

Etter dette har Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd NUF lagt ned slik påstand:

- «1. Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd frifinnes.
2. Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd tilkjennes sakskostnader»

V. Retten skal bemerke:

Generelt om lovforståelsen:

Det er tvilløst at det gjelder et relativt strengt ulovfestet profesjonsansvar for blant annet advokater, slik også partene i denne sak har vært enige om. Det er imidlertid ikke tale om et ansvar uten skyld. Forutsetningen for at erstatningsansvar skal kunne ilegges i disse tilfeller er at det er begått en uaktsom handling av advokaten. Vedkommende må ha handlet kritikkverdig og i strid med hva som anses som forsvarlig innen bransjen.

Det er også slik at advokater ikke har ansvar for utfallet av en tvist. Sakens prosedabilitet er klientens ansvar. En annen sak er at en rådgiver kan bli ansvarlig dersom vedkommende gir uforsvarlige råd. Som påpekt av de saksøkte skal det imidlertid normalt dreie seg om klart uforsvarlige forhold for at slikt ansvar skal kunne ilegges. Det kan her vises til den grunnleggende og enstemmige dom inntatt i Rt-1994-1430 som nettopp gjaldt forliksforhandlinger. Førstvoterende, dommer Gjølstad, uttalte som målbærer for en enstemmig Høyesterett på side 1435/1436:

« Når partene skal ta standpunkt til om de skal inngå forlik, vil prosessrisikoen være av sentral betydning. Det er imidlertid ofte vanskelig for en advokat å forutsi sakens utfall ved en eventuell rettsavgjørelse. Dette gjelder særlig når saken reiser kompliserte rettsspørsmål eller uoversiktlige bevissspørsmål. Prosessrisikoen vil også på faglig grunnlag ofte vurderes forskjellig av kyndige jurister. Disse forhold må etter min mening ha stor betydning for spørsmålet om en prosessfullmektigs ansvar for rådgivning under forliksforhandlinger. At en prosessfullmektig har rådet en part til å inngå et forlik som avviker fra det man senere har vært pådømt, kan i seg selv ikke gi grunnlag for et erstatningsansvar for advokaten. Jeg kan vanskelig se at det i

slike tilfeller kan bli tale om erstatningsansvar med mindre advokatens rådgivning ut fra en generell faglig vurdering – hvor det er tatt hensyn til den usikkerhet og det element av skjønn som jeg har nevnt - klart må anses som uforsvarlig.»

Videre må det være årssakssammenheng mellom den eventuelt skadevoldende handling og det lidte tap. Kjernen i årsakskravet er nå angitt i angitt i Rt-1992-64 – P-pilledom II. Retten forstår denne avgjørelse slik at en uaktsom handling normalt vil måtte anses som årsak til en skade dersom skaden ikke ville inntrådt dersom den uaktsomme handling tenkes borte. Overført til nærværende sak vil det si at for at årsakskravet skal være oppfylt må en eventuell uaktsom handling fra advokat Nærum være en nødvendig betingelse for den skade Gro Ødegård måtte være påført. Det fremgår videre av dommen at der en skade er resultat av flere samvirkende årsaker må den påstått erstatningsbetingende skadeårsak fremstå som et såpass vesentlig element i årsaksbildet at det er naturlig å knytte ansvar til den. Dette siste anses gjerne som del av et krav om at en skade må være en adekvat følge av den skadevoldende handling.

Når det videre gjelder lovforståelsen nevnes at det også er et anerkjent prinsipp at de begivenhetsnære bevis tillegges større vekt enn de som tilkommer i ettertid, og særlig de som først dukker opp etter at tvist er oppstått. Det kan her vises blant annet til avgjørelsene inntatt i Rt-1995-821 på side 828, Rt-1998-1565 på side 1570 og jordmorddommen inntatt i Rt-2005-1050 under avsnitt 26.

De saksøkte har videre pekt på at det i denne sak på flere punkter er tale om påstander av særlig alvorlig karakter, og at det da må legges et kvalifisert beviskrav til grunn for å konstatere slike forhold. Det er i denne sammenheng vist til dommen inntatt i HR-2016-2579-A. Retten er for så vidt enig i at loven må forstås på denne måte, men det har vært unødvendig for retten å ta stilling hvorvidt beskyldningene i denne sak gjelder så kvalifisert klanderverdige forhold, er så belastende eller infamerende, at dette skjerpede beviskrav kommer til anvendelse.

Retten legger ved sine vurderinger til grunn den lovforståelse som er gjennomgått ovenfor.

Beskyldningen om at advokat Nærum før forhandlingsmøtet har trenert saken: Gro Ødegård har gjort gjeldende at advokat Nærum allerede før forhandlingsmøtet utviste uaktsomhet ved ikke å sørge for at forhandlingsmøte ble holdt tidligere. Retten er ikke enig i at advokat Nærum i denne sammenheng kan kritiseres for noe. Som det fremgår under saksfremstilling tok han straks tak i saken og ba om forhandlingsmøte, samt ba om politidokumentene i den straffesak hvor Gro Ødegård på dette tidspunkt var siktet. Som det videre fremgår av saksfremstillingen var det i hovedsak forhold på Gro Ødegårds egen side og på arbeidsgiverens som medførte at forhandlingsmøte ikke ble holdt før. Det var også påske i den mellomliggende tid. Videre gikk det under to måneder fra advokat Nærum hadde den første konferanse med Gro Ødegård til forhandlingsmøte ble holdt. Det er nok

ikke så uvanlig at dette skjer, og advokat Nærum sørget da også for å innhente fristforlengelse i forhold til lovens åtteukersfrist for å reise sak om avskjedigelsens lovlighet. For retten er det også åpenbart at Gro Ødegård i denne sammenheng ikke har lidt noe tap.

Forhandlingsmøtet skulle ikke vært holdt:

Videre har Gro Ødegård anført at advokat Nærum skulle avstått fra å gjennomføre forhandlingsmøtet 10.april 2012 på grunn av brevet fra politiinspektør Kostveit, som også advokat Revhaug mottok. Han skulle i stedet ha tatt ut stevning og arbeidet mot politiet for å få henlagt straffesaken. Retten er heller ikke enig med Gro Ødegård i dette. I den rådende situasjon synes det å ha fremstått som åpenbart at Gro Ødegård ønsket møte så snart som mulig, og likeså å få løst saken så fort som mulig. For advokat Nærum må dette ha fremstått som en viktig premiss. Det fremstår også som kontrært at Gro Ødegård på den ene side kritiserer advokat Nærum for ikke å ha fått avholdt forhandlingsmøtet tidligere, og på den annen side bebreider han for å latt forhandlingsmøtet gjennomføre. Det var et faktum at Gro Ødegård var siktet i saken, og det var neppe mulig for advokat Nærum på kort sikt å få endret dette forhold. I denne sammenheng nevnes at Gro Ødegård angivelig hadde kastet en nokiatelefon i sjøen slik det fremgår under saksfremstillingen. Hun skal også ha angitt forskjellige steder hun kastet den i sjøen. Det var nettopp en nokiatelefon politiet var ute etter i sin etterforskning av hvem som hadde sendt sjikanøse meldinger. Med hensyn til den nokiatelefon politiet beslagla skrev Gro Ødegård i e-post til advokat Nærum 9.april 2017 at dersom politiet fant noe på denne, stilte hun seg uforstående til dette, da den hadde ligget ubrukt i skapet i flere år. Det kunne da være nærliggende å mistenke at Gro Ødegård hadde en annen mobiltelefon, og at den kunne være brukt til å sende sjikanøse meldinger med. Videre var det åpenbart at det var en meget stor konflikt på det emosjonelle plan mellom Gro Ødegård og Tony Bakos. Det forhold at Gro Ødegård endret passordet til arbeidsgiverens regnskapssystem slik at ingen andre fikk tilgang, måtte også fremstå som problematisk for henne ved vurderingen av avskjedens lovlighet, herunder ved spørsmålet om Gro Ødegårds lojalitet. Arbeidsgiveren har opplyst at det var dette det ble siktet til da det som del av begrunnelsen for avskjeden ble vist til «ID-tyveri». Også ved i brevet å true med å påse at Tony Bakos skulle få «kontroll» på alle bilag i alle firmaer var egnet til å gjøre en advokat engstelig med hensyn til utfallet av en avskjedssak. Dette kunne vanskelig forstås på annen måte enn som en trussel om å melde forholdene til relevante myndigheter, hvilket uansett i det minste kunne medføre stort arbeid. Ordlyden og formuleringene ellers i selve brevet fra Gro Ødegård ville nødvendigvis også måtte tas i betraktning ved vurderingene av viktigheten av å forsøke å få saken roet ned og løst raskt. Dette selv om også det brev Tony Bakos leverte Gro Ødegård sammen med avskjedsbrevet må anses for å være av samme kaliber.

Slik retten på denne bakgrunn ser dette forhold, tilsa både situasjonen slik den objektivt var, og situasjonen slik den må ha fremstått for advokat Nærum slik at det var viktig å avholde forhandlingsmøtet på dette tidspunkt, og retten kan derfor ikke se at advokat

Nærum kan kritiseres dette. Enn mindre kan det at advokat Nærum ikke frarådet slikt møte karakteriseres som klart uforsvarlig, slik retten ovenfor har lagt til er et krav for ansvar.

Forlikets innhold:

Gro Ødegård kritiseres også advokat Nærum for å ha medvirket til at forliket fikk det innhold det fikk, og da særlig på bakgrunn av det brev politiinspektør Kostveit dagen før hadde sendt – som også advokat Revhaug fikk. Etter rettens oppfatning er det lite som tilsier at politiinspektørens brev har hatt innvirkning på forhandlingene.

For det første kan det her vises til at Gro Ødegård skrev sitt forslag til løsning av konflikten før hun fikk brevet fra politiinspektøren. Hennes forslag var derfor ikke påvirket av dette brev. Med dette forslag må retten anta at hun som ethvert fornuftig menneske har foreslått det hun optimalt trodde hun kunne oppnå i forhandlingene, og kanskje enda mer.

Gro Ødegård har i retten forklart at det ikke på noen måte var aktuelt for henne å gå tilbake i stillingen. Hennes primære løsningsforslag var derfor å få arbeidsgiveren til å trekke avskjeden og i stedet la henne få lov til å si opp selv. Dette oppnådde hun i realiteten. Også objektivt sett må dette anses svært viktig for en arbeidstager. Det å bli avskjediget er generelt sett langt mer infamerende enn selv å si opp. At avtalen innebar at hun fratrådte stillingen samme dag og ikke først da sykemeldingen utløp, har neppe realitetsmessig betydning. Bare det å få trukket avskjeden må ha krevd gode forhandlingsegenskaper hos advokatene, jf den meget betydelige følelsesmessige konflikt som besto mellom de involverte, og hvor Tony Bakos synes overbevist om at Gro Ødegård sto bak de sjikanøse meldinger og at hun hadde endret passord til regnskapet mv. Det kan her også vises til at advokat Revhaug som vitne har forklart at Tony Bakos i forhandlingsmøtet var veldig «standhaftig» og så oppbrakt at han av advokaten måtte tas ut av lokalet. Gro Ødegård fikk også attest slik hun krevde.

Videre har Gro Ødegård gjort gjeldende at hun hadde arbeidet 80 timer, som hun i forhandlingene krevde betaling for. Arbeidsgiveren ba om dokumentasjon for dette, hvilket Gro Ødegård enda ikke har gitt. Advokat Revhaug har forklart – og retten legger til grunn – at Gro Ødegård i møtet opplyste at dette skulle være lønn og overtid. Retten anser det derfor sannsynlig at årsaken til at et konkret beløp ikke ble fastsatt er som advokat Nærum har forklart, nemlig at Gro Ødegård skulle komme tilbake med dokumentasjon for kravet. Arbeidsgiveren gikk i forliket med på at hun skulle ha lønn for utført, ikke betalt arbeid, men man måtte komme tilbake til dette. Slik sett fikk Gro Ødegård også medhold i sitt krav i så måte. At det var uklarheter rundt størrelsen på dette krav, fremgår også av at det dels er oppgitt å være arbeid mens hun var sykemeldt, dels at det dreier seg om arbeid for et annet av Tony Bakos sine firmaer. Om dette var kjent under forhandlingene kjenner retten ikke til. I ettertid kan man se at det var uheldig at partene ikke der og da kom frem til

et kronebeløp, men slik er et tidvis i vanskelige forhandlinger uten at rådgiverne kan kritiseres for dette.

Gro Ødegård krevde også oppreisningserstatning med omtrent det maksimale beløp skattemyndighetene aksepter som skattefrie – 1,5 G. Retten antar at det er sjelden et såvidt stort beløp aksepteres i oppreisningserstatning ved avskjed eller oppsigelse. Slik stemningen mellom partene her var anser retten det lite trolig at det var noen realisme i at et slikt beløp ville bli akseptert. Som det fremgår av forliket ble erstatningsbeløpet også angitt ved at «arbeidsgiveren utbetaler kr 35.000 i ikke-økonomisk tap». Det er altså ikke brukt uttrykk som for eksempel «erstatning» eller «oppreisning». Retten antar at en slik formulering var lettere for Tony Bakos å akseptere, idet han da for eksempel kunne hevde at dette var en ex gratia utbetaling, eller - slik det har vært hevdet - omtrent to ganger den netto månedslønn Gro Ødegård hadde. For Gro Ødegård var det naturlig å se dette som en erkjennelse av at det var begått urett mot henne, og at hun på denne måte fikk en oppreisning for det hun mente seg utsatt for. Et annet ord for ikke-økonomisk tap er i denne sammenheng «erstatning for tort og svie». Retten har i denne sammenheng også notert seg at Gro Ødegård i sitt brev til Tony Bakos mellom 10. og 24.april 2013 – delvis inntatt ovenfor – opplyste at hun hadde mottatt oppreisningsbeløpet, og at dette var det viktigste for henne. Slik retten ser saken har således advokatene ved å klare å lage denne formulering unngått vanskeligheter og utvist godt forhandlingshåndverk.

Hva angår Gro Ødegårds krav om å få hente sine private eiendeler anser retten dette imøtekommet ved at hun skulle sette opp en liste over slike og som arbeidsgiveren skulle sende til henne. Retten oppfatter at dette har skjedd.

I forhandlinger må det gis og tas, og det var på dette tidspunkt objektivt sett lite som tilsa at Gro Ødegård ikke selv hadde del av ansvaret for det som hadde passert. At man derfor i denne sammenheng avtalte at hver av partene skulle bære sine egne omkostninger er helt i tråd med vanlig praksis selv om Gro Ødegård først foreslo at arbeidsgiveren skulle dekke hennes advokatutgifter.

Ytterligere nevnes at det på dette tidspunkt måtte fremstå som helt urealistisk og uvanlig at arbeidsgiveren skulle måtte forplikte seg til å kontakte andre på den måte Gro Ødegård foreslo.

For fullstendighetens skyld i denne sammenheng nevnes at advokat Nærum selvsagt ikke kan kritiseres for at politiinspektør Kostveit sendte sitt brev 9.april 2013 også til advokat Revhaug. Som det fremgår nedenfor er det ingen forhold som taler for en slik konspirasjon mellom ansatte i politiet og Tony Bakos og/eller advokat Revhaug og/eller advokat Nærum som det Gro Ødegård i virkeligheten gjør gjeldende.

Når det gjelder Gro Ødegårds anførsel om at hun var sykemeldt, og derfor beskyttet av fra avskjed/oppsigelse, er dette i det minste upresist. Arbeidsmiljøloven § 15- 8 første ledd bestemmer at en arbeidstager som helt eller delvis er borte fra arbeidet på grunn av ulykke eller sykdom kan ikke av denne grunn sies opp i de første 12 måneder etter at arbeidsuførheten inntrådte. Bestemmelsens annet ledd fastslår at oppsigelse som finner sted innen det nevnte tidsrom skal anses for å ha sin grunn i sykefraværet dersom ikke noe annet gjøres overveiende sannsynlig. I denne sak må det være helt klart at avskjeden ikke var begrunnet i Gro Ødegårds sykdom. Hertil kommer at hun selv – som nevnt - ikke ønsket å fortsette i stillingen.

Det fremstår for retten som åpenbart at det ikke foreligger tilblivelsesmangler ved forliket slik Gro Ødegård hevder. Hverken ugyldighetsreglene i avtaleloven §§ 28 – 34 eller revisjonsregelen i avtaleloven § 36 er forsøkt begrunnet.

Samlet fremstår forliket etter rettens syn som balansert, basert på de opplysninger som forelå før politiinspektør Kostveits brev ankom, og dette brev kan heller ikke ha virket inn på forhandlingene på noen merkbar måte i forhold til de opplysningene som på forhånd forelå. Som det videre fremgår fikk Gro Ødegård medhold i de deler hun selv har angitt som de vesentligste for henne. På denne bakgrunn kan retten ikke se at det er noe å kritisere advokat Nærum for i relasjon til hans rådgivning under forhandlingene, og enda sikrere er det at hans rådgivning ikke kan karakteriseres som klart uforsvarlig.

Etterfølgende forhold:

Det er anført advokat Nærum etter forliket ikke fulgte opp saken. Det ikke-økonomiske tap ble betalt innen den avtalte frist, og retten har ikke mottatt opplysninger om at Gro Ødegård ikke fikk sine private effekter innen fristen. Det ble ikke satt noen tidsfrist for når attest skulle utferdiges, men attest i samsvar med forliket forelå i alle fall 17.juni 2013, jf at Gro Ødegård denne dag skrev e-post til advokat Nærum hvor hun opplyste at hun hadde mottatt attest som «sikkert er innenfor det jeg kan kreve». Det som dermed gjensto var oppgjør for de påståtte 80 arbeidete timer, og som ifølge Gro Ødegård utgjør brutto 26.400 kroner.

Advokat Nærum kunne nok vært raskere med å håndtere dette, jf Gro Ødegårds mange purringer. Dette må likevel også sees i sammenheng med Gro Ødegårds meget aktive og intense engasjement i noe som på dette tidspunkt objektivt sett neppe fortjente dette. Advokat Nærum har ubestridt opplyst at han i tillegg til møter, telefonsamtaler og brev har notert seg omkring 170 e-poster mellom han og Gro Ødegård i løpet av det noe over ett år han bisto henne. Selv om det ikke er opplyst at omkostningene forbundet med det Gro Ødegård forventet av advokat Nærum var noe tema mellom de to, er det klart at advokat Nærum naturlig også hadde dette i mente. Som påpekt av saksøkte er det regelmessig et kost/nytte-aspekt ved advokatrådgivning. Det er imidlertid mulig advokat Nærum – dersom så ikke var gjort - konkret burde tatt opp dette med Gro Ødegård og besørget

dokumentert at han hadde gjort det. Det er lett å se slikt i ettertid, og retten kan vanskelig kritisere advokat Nærum i så måte.

Som det fremgår krevde arbeidsgiveren dokumentasjon for arbeidet hvilket det ikke er spor av at Gro Ødegård forsøkte å etterkomme. Hun har bare hevdet at dette hadde arbeidsgiveren fra før. Som det videre fremgår var arbeidsgiveren i alle fall medio oktober 2013 villig til å slakke av på kravet om dokumentasjon, jf advokat Nærums e-post til Gro Ødegård 16.oktober 2013. Advokat Revhaug har da også i retten forklart at han regnet med at saken ville løse seg dersom Gro Ødegård kunne si noe om arbeidet. Det ble ikke krevd detaljerte timelister. Dette for å bli ferdig med saken. Forholdet må også sees i sammenheng med at fristen for å reise erstatningssøksmål på bakgrunn av avskjeden løp ut 10.oktober 2013, jf nedenfor. Retten må anta at også advokat Revhaug var klar over dette, slik at det neppe var frykt for slik erstatningssak som motiverte løsningsvilje.

Gro Ødegård var imidlertid ikke interessert i å løse saken langs en slik linje, men ville heller anse seg ubundet av forliksavtalen og fremme et nytt og høyere erstatningskrav for retten. Retten er i tvil om arbeidsgiveren i det hele tatt har misligholdt forliket, jf at det ikke var satt noen oppfyllelsesfrist for lønnsutbetalingen, og at Gro Ødegård skulle dokumentere kravet. Det er uansett etter rettens syn lite trolig at det forelå vesentlig mislighold på arbeidsgiverens side, hvilket er et vilkår for heving av forliksavtalen. Uten heving kunne det ikke reises erstatningssak for retten mot arbeidsgiveren.

Når det gjelder straffesaken(e) mot Gro Ødegård ble denne/disse henlagt i september 2013. Dette tok nok noe lang tid, men advokat Nærum hadde flere henvendelser til politiet om saken, og retten kan vanskelig se at han alvorlig kan kritiseres for sendrektighet her, jf saksfremstillingen. Selv om politiet brukte noe lang tid, tar retten avstand fra Gro Ødegårds påstand om at politiet saboterte saken. Objektivt sett var det en politimessig svært beskjedne sak – en forseelsessak - hvor retten har forståelse for at politiet ikke satte inn de største ressurser. Heller ikke kan retten se at forholdet har hatt noen innvirkning på oppgjøret i stillingsvernssaken. Hva angår politianmeldelsen av Gro Ødegård for å ha bestilt varer i arbeidsgiverens navn urettmessig, er forholdet at Gro Ødegård ikke var kjent med dette før anmeldelsen ble trukket.

Retten har ikke grunnlag til å konstatere at advokat Nærum påtok seg noe oppdrag i relasjon til Gro Ødegårds anmeldelser av arbeidsgiveren til Arbeidstilsynet og Datatilsynet, og han hadde etter rettens syn heller ingen foranledning til å bistå i disse sammenhenger. Det er derfor ikke grunnlag for å rette noen kritikk mot han i denne sammenheng. Det samme gjelder selve anmeldelsene av Tony Bakos til politiet. Advokat Nærum påtok seg imidlertid å påklage henleggelsene av disse anmeldelser til statsadvokatene. Det gjorde han 12.mars 2014 – innen klagefristen. Han meddelte der at mer utfyllende klage ville bli innsendt straks politidokumentene var mottatt. Disse mottok advokat Nærum delvis først omkring 2.april 2014 og resten 15.april 2014, jf hans e-post denne dag. I den siste e-post

spurte han også konkret Gro Ødegård om han skulle arbeide med klagesakene. Det er ikke opplyst at han fikk svar på dette. På dette tidspunkt var da også hans oppdrag i realiteten avsluttet, jf at Gro Ødegård 22.april 2014 klagede advokat Nærum inn for advokatforenings disiplinærordning. Videre sendte Gro Ødegård selv klage til politiet 5.mai 2014. I den mellomliggende tid var det også påske. Det er vanskelig å kritisere advokat Nærum for noe i denne sammenheng. Forholdet har for øvrig ingen sammenheng med stillingsvernssaken og Gro Ødegård har ikke lidt noe rettstap ved dette.

Når det gjelder Gro Ødegårds anmeldelse av en del politiansatte til spesialenheten for politisaker er det helt på det rene at advokat Nærum ikke påtok seg dette oppdrag. Dette var hans fulle rett. Forholdet har intet med illojalitet i forhold til Gro Ødegård å gjøre, ei eller har det sammenheng med habilitets- eller bindingsforhold overfor ansatte i politi og påtalemyndighet. Det er intet som tilsier at advokat Nærum sto i en lojalitetskonflikt i forhold til tjeneste- eller embetsmenn i politiet. Det er helt naturlig at en fast forsvarer ikke ønsker å bistå ved politianmeldelse av ansatte i politiet som han i det daglige har en profesjonell relasjon til, særlig på et noe mindre og gjennomskiktig sted. Slik retten ser saken var det ingen forhold som tilsa at advokat Nærum skulle varsle Gro Ødegård om dette på forhånd, slik hun synes å mene. For øvrig viser retten her til advokatforeningens disiplinærnemnds vedtak som på dette punkt også er dekkende for rettens syn.

Det er gjort gjeldene at advokat Nærum fikk kritikk av advokatforeningens disiplinærnemnd og at dette har betydning for erstatningsspørsmålet generelt. Kritikken gjaldt det forhold at advokat Nærum ikke på et tidligere tidspunkt informerte Gro Ødegård om muligheten for å inngi søksmål og i tilfelle hvilke frister og risiko dette ville medføre. Med unntak for informering om risiko, jf nedenfor, er retten ikke like sikker på at dette er kritikkverdig. Gro Ødegård ble allerede ved avskjeden varslet om søksmålsfrister, og det ble inngått forlik, som i utgangspunktet gjorde søksmål uaktuelt. Dokumentene viser at Gro Ødegård var kjent med at søksmål kunne reises og at det var tidsfrister i så måte. Forholdet må også sees i sammenheng med den intensitet Gro Ødegård opptrådte med. Uansett kan retten ikke se at dette forhold har noen vesentlig betydning erstatningsmessig. Dette dog med forbehold i relasjon til angår spørsmålet om fremtidig tap, jf nedenfor.

Stillingsvernssaken for retten:

Forhandlingsmøte etter arbeidsmiljøloven § 17 – 3 ble holdt 10.april 2013.

Arbeidsmiljøloven § 17 – 4 bestemmer at i tilfeller hvor en arbeidstager bare vil kreve erstatning er søksmålsfristen seks måneder regnet fra avskjeden fant sted. Dersom det – som her - har vært forhandlinger regnes søksmålsfristen fra forhandlingens avslutning. Forhandlingene ble avsluttet 10.april 2013 og søksmål ble reist 24.oktober 2013. Advokat Nærum har anført at siden Gro Ødegård gjorde gjeldende at forliksavtalen var brutt fra arbeidsgiverens side, må fristen regnes fra fjorten dager etter forhandlingenes avslutning. Dette idet oppfyllelsesfristen for forliket er anført å være fjorten dager. For det første var det ingen oppfyllelsesfrist for betaling av utestående lønn, som var det eneste ikke oppfylte

del av avtalen. Videre vises til Nedre Telemark tingretts kjennelse 13.januar 2014, som Agder lagmannsrett opprettholdt 8.april 2014. Retten slutter seg fullt ut til den begrunnelse som der er gitt, og erstatningssaken mot arbeidsgiveren anses på denne bakgrunn med rette avvist fra domstolene. Slik retten ser spørsmålet er dette ikke tvilsomt.

Likeså dreier det seg om en fristregel på et sentralt rettsområde, hvor det må kunne kreves at advokater som påtar seg denne type saker er vel kjent med reglene. At advokat Nærum likevel har tolket fristregelen feil kan han klart kritiseres for. At Gro Ødegård var svært pågående og insisterende slik saksfremstillingen viser kan forklare hans handling, men dette endre ikke ansvarsforholdet. Advokaten må likevel behold sin integritet og gi klart råd om at slikt søksmål vil bli avvist. Dersom Gro Ødegård likevel hadde insistert på at stevning skulle uttas kunne han advokatetisk ha gjort dette, men for å unngå ansvar måtte han da dokumentere at han tydelig hadde frarådet søksmål. Slik fraråding gjøres til rettens kunnskap normalt skriftlig. Det er ikke dokumentert at advokat Nærum klart har frarådet søksmål, hvilket må gå ut over han.

Dersom en advokat mangler kunnskap om sentrale lovbestemmelser, er listen for når slik kunnskap anses klanderverdig – eventuelt grovt uaktsom – lavere enn der det dreier seg om mer perifere rettsområder, jf for eksempel dommen innatt i Rt-1989-1318 på side 1322, som på dette punkt synes enstemmig. Likeså anser retten det på det rene at der det er snakk om oversittelse av preklusive frister er ansvaret spesielt strengt, jf for eksempel den enstemmige dom inntatt Rt-1998-740 på side 747. Avgjørelsen gjelder advokatansvar hvor det om advokatens kjennskap til foreldelsesloven § 7 fremgår:

«Manglende kunnskap om dette hos en advokat, eller forglemmelse av regelen, må generelt anses som erstatningsbetingende uaktsomt. Det må kreves at en advokat er ekstra påpasselig i forbindelse med foreldelsesfrister.»

Det er klar og adekvat årsakssammenheng mellom den manglende fraråding og de saksomkostninger Gro Ødegård ble idømt ved tingrettens kjennelse. Videre er det ikke dokumentert at advokat Nærum frarådet anke hvilket han på samme vis skulle gjort. Han påanket kjennelsen og det er likeså adekvat årsakssammenheng mellom de i lagmannsretten idømte saksomkostninger og advokat Nærums manglende fraråding.

Etter dette anser retten det lite tvilsomt at advokat Nærum og dermed forsikringsselskapet er ansvarlig for de saksomkostninger på totalt 25.900 kroner som Gro Ødegård ble dømt til å betale ved henholdsvis Nedre Telemark tingretts og Agder lagmannsretts kjennelser. I de nevnte domstolers kjennelser er det i samsvar med praksis ikke uttalt noe om renter av beløpene. Årsaken til dette er at tvangsloven § 4 – 1 annet ledd bestemmer at når krav på saksomkostninger er fastsatt i et alminnelig tvangsgrunnlag – som her - omfatter grunnlaget også forsinkelsesrente av kravet etter forsinkelsesrenteloven. Dette innebærer at Stathelle Marina Drift AS automatisk har krav på slik rente fra to uker etter forkynnelsen av de respektive avgjørelser. Slik er imidlertid ikke situasjonen her, hvor det ikke er snakk

om et saksomkostningskrav, men et materielt erstatningskrav. Her må det kreves renter, hvilket kunne vært gjort på flere måter. Retten antar det for dette tekniske spørsmål dreier seg om en ren inkurie og legger til grunn at det kreves erstatning for det fulle beløp Gro Ødegård skylder Stathelle Marina Drift AS, det vil si også renter.

Det for retten vanskelige spørsmål i saken er imidlertid at Gro Ødegård enda ikke har betalt de idømte saksomkostninger, og det er ikke opplyst hvorvidt Stathelle Marina Drift AS i det hele p.t. har forfulgt kravet. Det er mulig så ikke skjer. Det kan også være at Gro Ødegård ikke er søkegod. Av disse grunner kan det hevdes at Gro Ødegård enda ikke har lidt noe tap i denne sammenheng og at de saksøkte derfor bør frifinnes for tiden. Retten er imidlertid engstelig for at dette bare vil skape ytterligere konflikter og finner derfor grunn til å gi videre føringer.

Foreldelsesfristen for disse materielle krav er ti år, jf foreldelsesloven § 21 nr 2 første punktum. Imidlertid synes renter av de idømte saksomkostninger nå delvis foreldet idet det er over tre år siden avgjørelsene ble rettskraftige, jf foreldelsesloven § 21 nr 2 fjerde punktum. Det uavklarte lønnskrav Gro Ødegård har hatt mot Stathelle Marina Drift AS er isolert sett nå formodentlig foreldet etter foreldelsesloven § 2. I den grad dette krav og de idømte saksomkostninger anses konnekse, kan hun formodentlig i medhold av foreldelsesloven § 26 bokstav b benytte lønnskravet helt eller delvis til motregning. I så fall må hun anses for helt eller delvis å ha betalt de idømte saksomkostninger.

Retten har på denne bakgrunn blitt stående ved at det mest hensiktsmessige antagelig vil være at advokat Nærum og forsikringsselskapet i denne sammenheng dømmes til å betale Gro Ødegård de saksomkostninger hun er dømt til å betale med tillegg av ikke foreldede renter, men likevel slik at forfall først settes til to uker etter Gro Ødegård – etter å ha gjort opp med Stathelle Marina Drift AS – fremmer påkrav overfor eller forsikringsselskapet, jf tvisteloven § 19 - 7 tredje ledd.

Som beskrevet under saksfremstillingen skrev Gro Ødegård 12.januar 2014 til advokat Nærum og meddelte at hun ville stille han økonomisk ansvarlig for alle omkostninger og andre økonomiske tap som avvisningsavgjørelsene hadde påført henne. Gro Ødegård reiste erstatningssøksmål mot advokat Nærum og hans forsikringsselskap ved stevning 13.februar 2017. Foreldelsesfristen for slike søksmål er tre år. Avhengig av om det her dreier seg om ansvar i eller utenfor kontrakt regnes foreldelsesfristen fra enten dag mislighold oppsto, jf foreldelsesloven § 3 nr 2 eller fra den dag da skadelidte fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige, jf foreldelsesloven § 9 nr 1. På denne bakgrunn kan det muligens anføres at Gro Ødegårds krav vedrørende de for tingretten idømte saksomkostninger uansett er foreldet. Foreldelse er imidlertid nå ikke påberopt, og retten tar derfor ikke stilling til dette spørsmål.

Økonomisk tap ellers:

Gro Ødegård har krevd at advokat Nærum dekker det påståtte lønnskrav på 26.400 kroner. Tanken er formodentlig at dersom søksmål mot arbeidsgiveren var reist i tide ville hun blitt tilkjent dette beløp. For det første er ytterst uklart hvorvidt det var grunnlag for heving forliksavtalen, jf ovenfor. Det eneste i denne avtale som ikke er oppfylt er lønnskravet, som Gro Ødegård skulle dokumentere, hvilket hun ikke har gjort. Som nevnt kan dette neppe anses som vesentlig mislighold fra arbeidsgiverens side. Det kan kanskje tenkes at de etterfølgende andre forhold, herunder arbeidsgiverens anmeldelse for den påståtte bestilling av varer og Gro Ødegårds politianmeldelser av Tony Bakos kunne gi grunnlag for å anse forliksavtalen vesentlig misligholdt. Med hensyn til anmeldelsen for varebestilling ble imidlertid denne trukket allerede før Gro Ødegård kjente til forholdet, og retten har ingen opplysninger som tilsier at arbeidsgiveren ikke hadde grunn til å ta den aktuelle kundes opplysninger på alvor. Hva angår Gro Ødegårds anmeldelser av Tony Bakos har retten ingen kjennskap til hva disse gjelder utover at det skal være trusler mv. Det må være klart at det her nevnte ikke kan være tilstrekkelig til å anse forliksavtalen vesentlig misligholdt fra arbeidsgiverens side. Lønnskravet er nå formodentlig foreldet. Både advokat Nærum og Agder lagmannsrett gjorde Gro Ødegård oppmerksom på at dette krav kunne forfølges isolert. Det har ikke Gro Ødegård ønsket. Foreldelse inntrådte tidligst i april 2016 – omtrent to år etter at advokat Nærums oppdrag var avsluttet. På denne bakgrunn anser retten det utvilsomt at advokat Nærum ikke er erstatningsansvarlig for dette beløp.

Videre har Gro Ødegård krevd erstatning fra advokat Nærum for ytterligere oppreisningskrav på 50.000 kroner. Også dette antas begrunnet i at dersom søksmål mot arbeidsgiveren hadde vært fremmet i tide ville hun av retten blitt tilkjent slikt beløp. I tillegg til at det som nevnt fremstår som ganske tvilsomt om Gro Ødegård hadde grunnlag for å heve forliksavtalen og således fått endret denne, er forholdet at retten ikke har noen mulighet til å ta stilling til hvorvidt Gro Ødegård ville vunnet frem med et oppreisningskrav, og i alle fall ikke utover de 35.000 kronene hun allerede har fått. Blant annet har retten ikke hørt Tony Bakos og har heller ikke mottatt det materiale som dannet grunnlaget for avskjeden, utover at hun endret passordet til arbeidsgiverens regnskapssystem. Selv om det ikke er påberopt som avskjedgrunn ville retten i denne sammenheng formodentlig også hensyntatt de beskyldninger og de trusler hun har fremmet mot arbeidsgiveren. Dette er ganske alvorlige forhold, selv om det også er forhold som trekker den andre veien. På denne bakgrunn kan retten ikke se godtgjort at Gro Ødegård i denne sammenheng har lidt tap som advokat Nærum kan kritiseres for. Han og forsikringsselskapet må derfor frifinnes for dette krav.

Advokat Nærum avkrevde Gro Ødegård 18.mai 2013 et salær på 18.750 krone, som etter det opplyste er betalt. Beløpet er nå krevd tilbakebetalt. Det er ikke gitt noen begrunnelse for dette tilbakesøkningskrav. Slik retten ser saken er beløpet moderat i forhold til det arbeid advokat Nærum på dette tidspunkt må ha arbeidet med stillingsvernsaken og anmeldelsen

av Gro Ødegård. Nå er det slik at advokater på grunn av slett arbeid kan få nedsatt sitt salær, men det er etter retten syn ingen forhold som tilsier at advokat Nærum for det arbeid dette salær representer har opptrådt klanderverdig, jf ovenfor. Advokat Nærum og forsikringsselskapet må derfor frifinnes også her.

På samme vis stiller saken seg for kravet om erstatning for advokatutgifter til advokat Høivang. Det er helt uklart hva advokat Høivang har bistått med og hva som skal være grunnlag for regress overfor advokat Nærum. Kravet anses derfor udokumentert og begge saksøkte må frifinnes.

Endelig i denne sammenheng har Gro Ødegård krevd seg tilkjent erstatning med 75.000 kroner, som er det beløp hun har betalt til advokat Anna Th. Flatmo i anledning dennes bistand ved Gro Ødegårds anmeldelse av en del politiansatte til Spesialenheten for politisaker og derpåfølgende klage til Riksadvokaten. Som gjennomgått ovenfor har advokat Nærum aldri påtatt seg dette oppdrag, og hele behandlingen både ved spesialenheten og senere Riksadvokaten viser at denne anmeldelse aldri skulle vært inngitt. Retten kan ikke se at det i denne sammenheng foreligger ansvarsgrunnlag. Hertil kommer at dersom advokat Nærum kunne kritiseres for ikke å ha fulgt opp på samme vis som advokat Flatmo – og som Gro Ødegård må mene var nødvendig – ville formodentlig han kunnet sende et tilsvarende salærkrav til Gro Ødegård. Gro Ødegård har på denne bakgrunn heller ikke hatt noe relevant tap i denne sammenheng.

Særlig om tap i fremtidig inntekt:

Gro Ødegård har endelig krevd erstatning for tap i fremtidig inntekt med 1.038.743 kroner. Hun har hittil ikke hatt inntektstap, men gjør gjeldende at hun heretter vil få dette med 173.782 kroner pr år, hvilket kapitalisert skal utgjøre det nevnte større beløp. Kravet fremtrer helt dokumentert hva angår fremtiden, og baserer seg på det tap advokat Nærum i prosesskrift til Nedre Telemark tingrett 7.januar 2014 anga at Gro Ødegård på det tidspunkt hadde lidt i så måte. Beløpet baserte seg på Gro Ødegårds egen beregning, som advokat Nærum nok misforsto – uten at dette synes korrigert. Gro Ødegård anfører for retten nå at hun ikke hadde økonomisk tap i 2013 og det er i det hele tatt uklart for retten hvorvidt hun vil lide inntektstap. Slik retten har forstått forholdet var Gro Ødegård i arbeid til en gang i 2016 og at hun har søkt om 100 prosent uføretrygd. Beregninger for eventuelt inntektstap i så måte er ikke fremlagt.

Som det også fremgår ovenfor anser retten det lit trolig at advokat Nærum har handlet erstatningsbetingede uaktsomt i relasjon til sine oppdrag for Gro Ødegård. Det gjelder både for de enkelte forhold og samlet. Dette med unntak for den stevning han uttok for Nedre Telemark tingrett og derpåfølgende anke til Agder lagmannsrett, jf ovenfor.

Ansvarsgrunnlaget bak Gro Ødegårds krav overfor de saksøkte hva angår tap i fremtidig inntekt synes i stor grad å være psykologspesialist Erik Rudis skriftlige erklæring og hans

forklaring for retten. Gro Ødegård har vært pasient hos psykologen fra tiden etter at hun flyttet til Trondhjem, hvilket retten oppfatter skjedde etter at advokat Nærums oppdrag var avsluttet, og likeså etter at Gro Ødegård mistet tilliten til advokat Nærum og meldte han til tilsynsrådet. Slik retten har forstått forholdet har psykologen ingen inngående kjennskap til sakens dokumenter, men bygger i alle fall i hovedsak på opplysninger fra Gro Ødegård. Han har i skriv 27.januar 2017 i anledning saksanlegget opplyst at han da hadde hatt fire samtaler med Gro Ødegård. I brevet legger han til grunn som faktum blant annet at saken mot advokat Nærum er «en sak der motparten har hatt en sannsynlig påvirkning opp mot viktige beslutningstakere». Det er ikke angitt hvilket grunnlag psykologen har for en slik faktumbeskrivelse, og som ikke er i samsvar med rettens vurderinger, jf ovenfor. Som vitne i retten ga han uttrykk for at årsaken til Gro Ødegårds psykiske belastninger er den uaktsomme bistand hun hadde fått av advokat Nærum. Hvilket grunnlag han har hatt for å fastslå hva som faktisk er situasjonen i så måte er ikke opplyst. Retten oppfattet videre psykologen slik at han mener konflikten med arbeidsgiveren ikke har hatt betydning i denne sammenheng. Retten oppfattet han videre slik at han heller ikke mener det kan være andre kanskje mer nærliggende årsaker. Han ble spurt om han var kjent enkelte andre konkrete faktiske og sentrale forhold i saken, hvilket han ikke gjorde.

Det er imidlertid andre mer begivenhetsnære opplysninger som også må tas i betraktning. For det første vises til saksfremstillingen ovenfor. Videre er det et faktum at Gro Ødegård i alle fall fra 15.mars 2013 var sykemeldt delvis på grunn av mild depresjon. Diagnosen ble opprettholdt i alle fall til juli 2013, formodentlig enda lengre. I møte med ansatte i NAV 14.februar 2013 opplyste hun ifølge referat fra møtet at det hun hadde opplevd hadde vært psykisk belastende. For retten fremstår dette som helt plausibelt på bakgrunn av hvorledes hun opplevde situasjonen. Hun fikk av sin lege også beroligende medikasjon – sobril. De forhold som her er beskrevet kan imidlertid ikke belastes advokat Nærum, som i mars 2013 bare hadde vært inne i saken i en drøy måned. I møte med NAV 31.mai 2013 har saksbehandleren blant annet notert:

«Hun sier hun sliter, vil holde seg hjemme, ser seg over ryggen, er redd for å gå ut, opplever trakasering fra tidligere arbeidsgiver. Hun seir videre at hun er redd for å treffe tidligere arbeidskollegaer. Hun sier hun trenger noe ro og tid, men det er aktuelt å tenke mot jobbe igjen snart. Hun har vurdert å flytte fra Grenland. Hun opplever dette som svært belastende, og det har vært snakk om psykolog eller medisiner.»

Det fremgår intet i dette notat om at hun fikk dårlig behandling av sin advokat og at dette skulle være årsaken til at hun slet. Det ville vært naturlig dersom så var tilfellet.

Gro Ødegårds fastlege gjennom lang tid – Janne Kristin Aase Hansen - har som vitne i retten forklart at Gro Ødegård i den aktuelle periode har hatt mange konsultasjoner hos seg. Blant annet konsulterte Gro Ødegård legen 19.april 2014 og at Gro Ødegård da lurte på om hun skulle flytte til Trondhjem. Ved konsultasjon 28.mai 2013 har legen notert at

Gro Ødegård var i klar bedring, men at hun nok hadde en reaktiv reaksjon. Likeså var Gro Ødegård til konsultasjon hos legen 29.august 2013. Legen har i denne sammenheng notert at Gro Ødegård fortsatt var sliten og «ser seg over skulderen». Hun følte seg utrygg og hadde soveproblemer. Derfor fikk hun sovemedisiner. Legen har også forklart at Gro Ødegård på dette tidspunkt hadde symptomer på PTSD. Slik retten oppfattet legen hadde hun ikke på dette tidspunkt og heller ikke tidligere notert noe om mangler ved advokatens bistand. Videre har legen forklart at Gro Ødegård i 2016 søkte utvidet uføretrygd til 100 prosent, og at dette i alle fall i hovedsak var basert på fysiske plager – lumbago og urinveislidelse.

I e-post til advokat Nærum 5.januar 2014 har Gro Ødegård beskrevet hvilket inntektstap hun da mente hun hadde lidt på grunn av avskjeden. Videre skrev hun blant annet:

«På grunn av de påkjenningene jeg var blitt påført på grunn av avskjedigelsen, nye anklager/anmeldelse/trusler etc. gikk jeg gradert sykemelding frem til 16.09.2013.»

.....

Jeg skal til legen til tirsdag 07.01.2014 og vil da høre med henne om hun kan skrive en bekreftelse som jeg kan legge ved dette kravet, som bekrefter at jeg over lang tid var preget og svekket arbeidsmessig på grunn av de psykiske belastningene denne saken/Tony Bakos har påført meg.»

Som det fremgår henførte hun her sine belastninger til arbeidsgiveren – ikke advokat Nærum. Dette var på et tidspunkt hvor advokat Nærums oppdrag nærmet seg slutten og hvor hun i dag kritiserer han for før dette gjennom lang tid ikke å ha ivarettatt oppdraget for henne.

Fastlege Janne Kristin Aase Hansen har 7.januar 2014 gitt en skriftlig bekreftelse til bruk i stillingsvernssaken for Nedre Telemark tingrett. Denne lyder slik:

«Til bruk i rettsak 15.01.14.

Undertegnede er pasientens fastlege og jeg har kjent henne siden høsten 1994 ved Siljan legekontor og i denne praksisen har hun vært hos meg siden 1999. Gro Ødegård ble sykemeldt i forbindelse med ryggsmarter/lumbago 24.01.13, Mens hun gikk sykemeldt mistet hun jobben og ble anmeldt av arbeidsgiver. Dette ble en betydelig mer-belastning i sykemeldingen. Dette vedvarte over lang tid og utartet seg blant annet med trusler, flere anmeldelser og pasienten ble tydelig mer engstelig og preget av situasjonen. Hun fikk forverring av ryggsmertene og psykiske symptomer på grunn av det hun opplevde. Dette vanskeliggjorde friskmelding og det å komme tilbake til arbeidslivet.»

Også her ble Gro Ødegårds belastninger henført til arbeidsgiveren – ikke advokat Nærum.

Retten antar at når årsaken til Gro Ødegårds psykiske vansker skal vurderes i dag har også det her beskrevne betydning. Dette er uforklart.

Det nevnes for øvrig at Gro Ødegårds fastlege i forbindelse med at krav om erstatning fra advokat Nærum 4.februar 2016 ga en tilsvarende legeerklæring som ovenfor, men likevel slik at det der ikke ble fokusert på arbeidsgiveren, men i stedet på betydningen av advokat Nærums påståtte mangelfulle arbeid.

Selv om det skulle foreligge ansvarsgrunnlag i relasjon til advokat Nærum, er det på denne bakgrunn etter rettens syn lite sannsynliggjort at det er årsakssammenheng mellom slikt eventuelt ansvarsgrunnlag og Gro Ødegårds nåværende helsetilstand. Det vises til rettens beskrivelse av årsakskravet innledningsvis.

Men selv om det også skulle kunne konstateres årsakssammenheng basert på de nevnte prinsipper, kreves det for å ilegge erstatningsansvar som nevnt i tillegg at skaden er en adekvat følge av den skadevoldende handling. Gro Ødegård gjør nå gjeldende at det inntektstap hun lider som følge av den eller de påståtte skadevoldende handling(er) først nå har materialisert seg. Om dette fremgår det i den enstemmige dom inntatt i Rt-2007-158 under avsnitt 75, som også gjaldt psykisk skade, men da som følge av en trafikkulykke:

«Det sentrale særtrekk ved adekvansvurderingen i forbindelse med denne saken, og som skiller den fra det som var tilfellet i Rt-201-320, er at den ikke har direkte tilknytning til selve ulykken. Ulykken er her en indirekte skadeårsak. Det er skadelidtes egen forestilling og forklaring på sine plager, der disse hele tiden henføres til ulykken, som gjør at denne bidrar til skadeutviklingen. Dette gir skaden et klart indirekte og avledet preg i forhold til ulykken, noe som taler mot å la skaden bli omfattet av bilansvaret.»

På denne bakgrunn ble Trafikkforsikringsforeningen – som var saksøkt i denne sak – frifunnet. I denne sammenheng kan også vises til avgjørelsen inntatt i Rt-2007-172 hvor en enstemmig Høyesterett kom til at en over tid utviklet schizofreni på grunn av de negative konsekvensene av ulykken, var en så avledet følge av en dramatisk fallulykke at den alt i alt fremsto som så upåregnelig, fjern og indirekte følge av arbeidsulykken, at det ikke var rimelig å knytte ansvar til den.

Retten er ikke i tvil om at selv om alle øvrige vilkår for erstatning i fremtidig inntekt skulle være oppfylt er skadefølgen for Gro Ødegård uansett en for indirekte og avledet følge av advokat Nærums utførelse av advokatoppdraget til at eventuelt tap kan kreves dekket av denne og forsikringsselskapet.

Etter kan retten ikke se at noen vilkårene for tilkjennelse av erstatning for fremtidig tap er oppfylt, og både advokat Nærum og forsikringsselskapet må derfor frifinnes også i denne relasjon.

Oppsummert:

Advokat Nærum og AIG Europe Ltd NUF frifinnes for alle krav unntatt det som er knyttet uttaket av søksmål mot Gro Ødegårds arbeidsgiver. Det er ikke krevd renter av det beløp som måtte bli tilkjent, hvortil slike ikke tilkommer.

Saksomkostninger:

Det fremgår av tvisteloven § 20 – 2 første ledd at en part som har vunnet saken har krav på full erstatning for sine sakskostnader av motparten. Det fremgår videre av bestemmelsens annet ledd at en sak er vunnet blant annet dersom parten har fått medhold fullt ut eller i det vesentligste. Det kan anføres at de saksøkte har vunnet saken og at saksomkostningsspørsmålet derfor avgjøres etter den nevnte bestemmelse. Det punkt Gro Ødegård har fått medhold i er pengemessig bagatellmessig i forhold til de poster hun ikke har fått medhold, og dette forhold er også det som har medført minst arbeid både for partene og retten. Riktignok har Gro Ødegård lagt ned påstand om erstatning etter rettens skjønn, men for de fleste poster er det ikke tale om reelt skjønn idet hun enten ville fått medhold fullt ut eller ikke medhold i det hele tatt. Med hensyn tap i fremtidig inntekt har retten ikke hatt noen mulighet til å overprøve den beregning Gro Ødegård har lagt til grunn.

Til tross for dette har retten valgt å avgjøre saksomkostningsspørsmålet etter tvisteloven § 20 – 3. Denne bestemmelse fastslår at en part som har fått medhold av betydning uten å vinne saken kan helt eller delvis tilkjennes saksomkostninger av motparten dersom tungtveiende grunner tilsier det. Det skal i nærværende sak ved vurderingen legges vekt på om det var god grunn for Gro Ødegård til å få saken prøvd fordi den var tvilsom eller først bevismessig avklart etter saksanlegget, om de saksøkte kan bebreides at det kom til sak eller har avslått et rimelig forlikstilbud, om saken er av velferdsmessig betydning og styrkeforholdet mellom partene tilsier slikt tiltak, samt at det skal at det skal særlig legges vekt på hvor mye parten har fått medhold, og andelen av saksomkostningene som knytter seg til den delen av saken.

Med unntak for kravet om erstatning for de idømte saksomkostninger kan retten ikke se at Gro Ødegård har hatt noen god grunn til å få prøvd saken for retten. Det vises til rettens begrunnelser ovenfor. Avgjørelsene har ikke vært tvilsomme. Hva angår de idømte omkostninger for Nedre Telemark tingrett og Agder lagmannsrett er forholdet at Gro Ødegård enda ikke har betalt disse, slik at motivert for å fremme krav også i denne sammenheng var begrenset. Heller ikke kan de saksøkte bebreides at det kom til sak. Beskyldningene mot advokat Nærum var til dels alvorlige og han har hatt all grunn til å forsvare seg mot disse. Det har ikke vært fremmet noen forlikstilbud. De saksøkte har i hovedsak fått medhold og det er begrenset del av sakskostnadene om knytter seg til den del de har tapt. Retten kan heller ikke se at saken har velferdsmessig betydning for Gro Ødegård – utover at hun gjennom denne ville kunne fått tilfredstilt sin etter rettens oppfatning urettmessige oppfatning av være utsatt for urett fra advokatens side. Under

hovedforhandlingen ble det opplyst at det uansett utfall er forsikringsselskapet som fullt ut dekker advokat Nærums rettshjelpsutgifter. Ved vurderingen er dette hensyntatt. Det er nok et skjevt styrkeforhold mellom Gro Ødegård og forsikringsselskapet, men dette alene kan ikke begrunne unntak fra lovens hovedregel. I sak en privatperson reiste mot en bank uttalte Høyesteretts ankeutvalg enstemmig i saken inntatt i Rt-2011-586 i avsnitt 20:

«Ankeutvalget legger på denne bakgrunn til grunn at styrkeforholdet mellom partene ikke alene kan begrunne unntak fra hovedregelen i tvisteloven § 20 – 2. Dersom det skal gjøres unntak fra hovedregelen, må det i tillegg til styrkeforholdet foreligge andre momenter, for eksempel at saken er av prinsipiell interesse.»

Retten antar at tilsvarende må gjelde for tvisteloven § 20 – 3, hvoretter styrkeforholdsmomentet ikke tillegges særlig vekt.

Etter dette har retten blitt stående ved at det er tungtveiende grunner til å tilkjenne forsikringsselskapet sakens omkostninger i sin helhet.

Advokat Tveit har fremlagt omkostningsoppgave på totalt 242.732,50 kroner. Av beløpet utgjør 231.437,50 kroner salær inklusive renter og det resterende utgifter til reise mv og vitner. Advokat Flatmo har for sin del fremmet omkostningsoppgave på totalt kr. 246.557. Av beløpet utgjør 230.855 kroner salær inklusive merverdiavgift og det resterende utgifter til reise mv samt vitner. Begge krav er høye, men hensett til det omfang saken etter hvert er gitt antar retten at de for saksøkte har vært nødvendige. Kravet tas derfor fullt ut til følge.

DOMSSLUTNING:

1. Advokat Bjørn Nærum og AIG Europe Ltd NUF dømmes en for begge og begge for en til å betale Gro Ødegård kr. 25.900 –femogtyvetusennihundrekroner-, med tillegg av de renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd hun måtte betale til Stathelle Marina Drift AS. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker etter at Gro Ødegård fremmer påkrav overfor AIG Europe Ltd NUF, hvor hun også dokumenter at hun har gjort opp de saksomkostninger hun er skyldig Stathelle Marina Drift AS etter Nedre tingretts kjennelse 13.januar 2014 og Agder lagmannsretts kjennelse 8.april 2014. For øvrig frifinnes Bjørn Nærum og AIFG Europe Ltd NUF.
2. Gro Ødegård dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse å betale saksomkostninger til AIG Europe Ltd NUF med kr 242.732,50 – tohundreogtoogførtitusensyvhundreogtoogtredekroner 50/100-.

Ingen av partene var til stede ved avsigelsen av denne dom, hvoretter den må forkynnes for dem ved deres prosessfullmektiger. Ankefristen er 1 – en – måned. Rettledning om anke vedlegges.

Retten hevet

Dag Carlstedt

* To rettelser på side 20 og en rettelse på side 22:

Rettet til **Bjørn Nærum**.

Rettelsene er foretatt i medhold av tvisteloven § 19-8 1. ledd.

Tønsberg tingrett, 1. november 2017.

Dag Carlstedt

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten. Ankefristen avbrytes av rettsferien. Rettsferie er følgende: Rettsferiene varer fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag, fra og med 1. juli til og med 15. august og fra og med 24. desember til og med 3. januar, jf. domstoloven § 140.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
 - navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
 - hvilken avgjørelse som ankes
 - om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
 - det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
 - de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
 - den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
 - de bevisene som vil bli ført
 - grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
 - den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken
-

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.
